

PROEVE BINNENVAARTWET MET ARTIKELSGEWIJZE MEMORIE VAN TOELICHTING

HOOFDSTUK 1. Reikwijdte van de wet

§ 1. *Begripsbepalingen*

§ 2. *Toepassingsgebied*

HOOFDSTUK 2. Toegang tot de markt ¹

§ 1. *Documenten voor toelating tot het bedrijfsmatig vervoer op binnenwateren*

§ 2. *Vergunning voor bedrijfsmatig vervoer van goederen*

HOOFDSTUK 3. Voorschriften aan boord ²⁻³

Afdeling 1. Technische staat van het schip

§ 1. *Algemeen*

§ 2. *Technische voorschriften*

§ 3. *Certificaat van onderzoek*

§ 4. *Aanvullend certificaat van onderzoek*

§ 5. *Voorlopig certificaat van onderzoek*

§ 6. *Vrijstelling, ontheffing*

§ 7. *Onderzoek van schepen*

§ 8. *Stilleggen van schepen*

Afdeling 2. Veiligheid, gezondheid en welzijn

Afdeling 3. Scheepsmeting

Afdeling 4. Bemanning

Afdeling 5. Vaarbewijs

§ 1. *Algemeen*

§ 2. *Voorschriften voor de afgifte van het vaarbewijs*

§ 3. *Geldigheid van het vaarbewijs*

§ 4. *Nader onderzoek*

§ 5. *Vrijstelling en erkenning*

§ 6. *Nadere voorschriften*

HOOFDSTUK 4. Registratie en gegevensverstrekking¹⁻²

§ 1. *Registratie*

§ 2. *Gegevensverstrekking*

HOOFDSTUK 5. Overige bepalingen

§ 1. *Vergoedingen*

§ 2. *Handhaving*

§ 3. *Verbodsbepalingen*

§ 4. *Noodwetgeving*

§ 5. *Slotbepalingen*

¹ Ontleend aan de Wet vervoer binnenvaart

² Ontleend aan de Binnenschepenwet

³ Ontleend aan de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart

Deze wet strekt tot uitvoering van de Grondwet, een verdrag of een bindend besluit van een orgaan van de Europese Unie dan wel ander besluit van een volkenrechtelijke organisatie. Dit wordt in de considerans vermeld.

HOOFDSTUK 1. REIKWIJDTE VAN DE WET

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
 - b. Onze Ministers: Onze Minister en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
 - c. binnenwateren: wateren die in Nederland zijn gelegen binnen een langs de Nederlandse kust gaande, bij regeling van Onze Minister aan te wijzen lijn;
 - d. zone: gedeelte van de binnenwateren als bedoeld in artikel 1.2;
 - e. schip: zeeschip of binnenschip;
 - f. zeeschip: schip dat voor de zee- of kustvaart is toegelaten;
 - g. binnenschip:
 - 1°. schip dat is bestemd voor de vaart op de binnenwateren;
 - 2°. drijvend werktuig;
 - h. drijvend werktuig: drijvend bouwsel waarop zich werkinstallaties bevinden, zoals bunkerstations, grind- of zandzuigers, baggermolens, hei-installaties, kranen en elevatoren;
 - i. havensleepboot: zeeschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen, duwen of assisteren van zeeschepen en niet is bestemd voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
 - j. sleepboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen van binnenschepen en niet is bestemd voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
 - k. duwboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het duwen van binnenschepen en niet is bestemd voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
 - l. sleep-duwboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen of duwen van binnenschepen en niet is bestemd voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
 - m. passagiersschip: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden, niet zijnde een veerpont of een veerboot;
 - n. veerpont: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van een of meer personen buiten de bemanningsleden en dat een openbaar-vervoersdienst onderhoudt, niet zijnde een veerboot;
 - o. veerboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden en dat een openbaar-vervoersdienst onderhoudt tussen plaatsen gelegen aan de Dollard, de Eems, de Waddenzee met inbegrip van de verbindingen met de Noordzee, of de Westerschelde en de zeemonding daarvan met inbegrip van de waterwegen tussen Zeeuwsch-Vlaanderen enerzijds en Walcheren en Zuid-Beveland anderzijds;
 - p. pleziervaarttuig: schip dat is bestemd of wordt gebruikt voor sportbeoefening of vrijetijdsbesteding;
 - q. bunkerstation: drijvend werktuig met permanente ligplaats dat is bestemd of wordt gebruikt voor de opslag of levering van brandstof voor voortstuwing van schepen;
 - r. lengte: grootste lengte van de scheepsromp in meters;
 - s. breedte: de grootste breedte van de scheepsromp in meters, gemeten op de buitenkant van de huidbeplating;
 - t. diepgang: de verticale afstand van het laagste punt van de scheepsromp aan de onderkant van de bodembeplating of van de kiel tot het vlak van de grootste inzinking van de scheepsromp in meters;
 - u. laadvermogen: het in metrieke tonnen uitgedrukte gewicht van de verplaatste hoeveelheid zoet water tussen het vlak van inzinking van het lege schip en het vlak van de grootste toegelaten diepgang;
 - v. Herziene Rijnvaartakte: op 17 oktober 1868 te Mannheim tot stand gekomen Herziene Rijnvaartakte (Trb. 1955, 161);
 - w. Rijnvaartverklaring: verklaring als bedoeld in artikel 2 van de Herziene Rijnvaartakte;
 - x. bedrijfsmatig vervoer:
 - 1°. vervoer ter uitvoering van een overeenkomst als bedoeld in de afdelingen 5 en 6 van Titel

2 en in Titel 10 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek;

2°. vervoer van goederen, uitsluitend bestemd voor of afkomstig van de eigen onderneming;

y. openbaar-vervoersdienst: voor een ieder openstaand personenvervoer;

z. werkgever:

1°. degene jegens wie de gezagvoerder krachtens arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid, behalve indien die gezagvoerder aan een derde ter beschikking wordt gesteld voor het verrichten van arbeid welke die derde gewoonlijk doet verrichten;

2°. degene aan wie de gezagvoerder ter beschikking is gesteld voor het verrichten van arbeid als bedoeld onder 1°; of

3°. degene die zonder werkgever als bedoeld onder 1° of 2° te zijn, de gezagvoerder onder zijn gezag arbeid doet verrichten;

aa. gezagvoerder: degene die het gezag voert over een schip;

bb. bemanningslid: ieder die zich als schipper, stuurman, machinist, volmatroos, matroos-motordrijver, matroos, lichtmatroos of deksman aan boord van een schip bevindt;

cc. onderneming: rechtspersoon, vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, maatschap dan wel natuurlijke persoon, die zich bezig houdt met bedrijfsmatig vervoer;

dd. verwerken van persoonsgegevens, onderscheidenlijk verantwoordelijke: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wet bescherming persoonsgegevens.

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt mede verstaan onder:

a. eigenaar van een binnenschip: degene die de zeggenschap heeft over een binnenschip, niet zijnde reis- of tijdbevrachter;

b. vervoer:

1°. aanbieden van binnenschepen voor het vervoer van goederen en personen;

2°. laden en lossen van goederen;

3°. in- en ontschepen van personen;

4°. opslaan van goederen in binnenschepen.

3. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt onder vervoer niet verstaan het door een schip vervoeren van met behulp van dit schip zelf gevangen vis als bedoeld in de Visserijwet 1963.

Toelichting artikel 1.1:

eerste lid:

De definitie voor binnenwateren is overgenomen uit de drie wetten die thans in dit wetsvoorstel worden geïntegreerd. Het betreft de wateren, die in Nederland zijn gelegen binnen een langs de Nederlandse kust gaande lijn, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Binnenschepenwet en vastgesteld bij koninklijk besluit van 2 juni 1982 (Stb. 1982,363).

De definitie voor schip sluit zoveel mogelijk aan bij de definitie van het Reglement Rijnpatenten 1998. Ook zeeschepen vallen onder dit begrip. Deze definitie integreert op efficiënte wijze de gebruikte definities van de regelgeving die thans in dit wetsvoorstel worden opgenomen. De definities voor zeeschip en binnenschip sluiten om overeenkomstige redenen zoveel mogelijk aan bij het Reglement onderzoek schepen op de Rijn 1995 (hierna: ROSR 1995), met dien verstande dat het onderdeel "en overwegend daartoe bestemd is" niet is overgenomen. Daarmee is tegemoet gekomen aan de opmerkingen van de handhavende autoriteiten die omwille van een adequate handhaving hebben verzocht om een strikte onderlinge afperking van de begrippen zeeschip en binnenschip. Het drijvend werktuig wordt onder de definitie van binnenschip gebracht.

Het begrip havensleepboot is afgeleid van het overeenkomstige begrip uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart, met dien verstande dat het daar genoemde begrip vaartuig is vervangen door zeeschip. Daarmee is beoogd duidelijker te stellen, dat een havensleepboot een zeeschip is.

De begrippen sleepboot en duwboot, alsmede het in de praktijk veelvuldig gebruikte begrip sleep-duwboot zijn ontleend aan het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het Binnenschepenbesluit. Nieuw is de toevoeging, dat het binnenschip niet is bestemd voor het zelfstandig vervoer van goederen. De reden daarvoor is, dat hiermee wordt voorkomen, dat er begripsverwarring kan optreden met binnenschepen die daarvoor wel zijn bestemd; in de praktijk zijn

deze “vrachtschepen” soms voorzien van technische voorzieningen om andere schepen te duwen en/of te slepen. Nieuw is eveneens het schrappen van het criterium, dat een binnenschip als een sleepboot, duwboot of sleep-duwboot moet worden beschouwd als het als zodanig is gebouwd. De motivering hiervoor is, dat het gebruik of de bestemming van het binnenschip bepalend dient te zijn voor de daaraan te verbinden specifieke voorschriften en niet de bouw, omdat hetzelfde schip ook voor een ander gebruik kan worden ingezet waarvoor andere eisen kunnen gelden. Deze overweging heeft overigens ook bij de begrippen havensleepboot, passagiersschip, veerboot en veerpont geleid tot het schrappen van de bouw als begripscriterium.

De begrippen veerpont en veerboot zijn afgeleid van de onderling gering verschillende begrippen in de Binnenschepenwet en Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. De belangrijkste verschillen met genoemde definities zijn de vervanging van het begrip veerdienst of bootdienst door openbare vervoersdienst, en het opheffen van het bestanddeel van de definitie bij de veerboten, dat er naast personen ook voertuigen met meer dan twee wielen vervoerd worden of kunnen worden vervoerd. Door het opheffen van deze beperking worden veerboten die alleen passagiers vervoeren onder één noemer gebracht met veerboten die naast passagiers tevens voertuigen vervoeren. Het begrip veerpont is afgeleid van het in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart gebruikte begrip, met dien verstande dat ook hier het in de definitie gebruikte begrip veerdienst is vervangen door openbare vervoersdienst. Het verschil tussen een veerboot en een veerpont wordt in feite alleen bepaald door het aantal passagiers en het vaargebied.

Kenmerkend verschil met passagiersschepen wordt aldus het gegeven dat de veerponten en veerboten een openbare vervoersdienst onderhouden. De gebruikte definities sluiten uiteraard niet uit, dat deze schepen tevens worden gebruikt voor het vervoer van voertuigen naast de passagiers.

Het begrip pleziervaarttuig is afkomstig uit het Reglement Rijnpatenten 1998 en vervangt de in de Binnenschepenwet gebezigde omschrijving van niet- bedrijfsmatige vaart en het in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart niet nader gedefinieerde begrip niet-beroepsmatige vaart.

Het begrip bunkerstation is gedefinieerd, omdat dit aansluit bij de invoering van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit met ingang van 1 februari 2002. Daardoor zijn bunkerstations als aparte categorie onder de werking van de Binnenschepenwet geplaatst.

Het begrip lengte is afkomstig uit de Binnenschepenwet en het ROSR 1995. De toevoeging “het roer en de boegspriet niet inbegrepen” is niet overgenomen, omdat dit voor deze onderdelen vanzelf spreekt. Er zijn ook andere boven het vlak van de grootste diepgang aangebrachte uitstekende delen dan de boegspriet, zoals een kluiverboom, een reling en al dan niet van een reling voorziene platforms, die op overeenkomstige wijze zijn aangebracht en die evenmin meegerekend behoeven te worden. Het gaat bij het begrip lengte derhalve om alle structurele en integrale onderdelen van de gehele waterdichte rompconstructie. De begrippen breedte en diepgang zijn overgenomen uit het ROSR 1995. Bij de breedte is de toevoeging “schoepraderen, schuurlijsten en dergelijke niet inbegrepen” niet overgenomen, omdat dit voor deze onderdelen, net als bij de lengte, vanzelf spreekt.

Het begrip laadvermogen is een maat voor de grootte van binnenschepen. Het wordt, afhankelijk van het scheepstype, vermeld in het certificaat van onderzoek of in de meetbrief. Voor schepen die bestemd zijn voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen geeft het laadvermogen het maximale gewicht in metrieke tonnen aan van de goederen waarmee het beladen kan worden. Het eigen gewicht van het schip is daarbij niet inbegrepen. Het begrip is ontleend aan reeds bestaande regelgeving.

Het begrip bedrijfsmatig vervoer vervangt het begrip bedrijfsmatig vervoer uit de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. In laatstgenoemde wet was dit begrip niet nader ingevuld. In de Binnenschepenwet werd dit begrip gedefinieerd als vervoer in de uitoefening van een beroep of een bedrijf of tegen vergoeding. Voorgesteld wordt de zinsnede “of tegen vergoeding” te schrappen, omdat dit tot rechtsonzekerheid heeft geleid ten aanzien van bepaalde situaties, die naar geldende maatschappelijke maatstaven niet als bedrijfsmatig kunnen worden beschouwd. Daarmee wordt alsnog gevolg gegeven aan het overeenkomstige advies van de Raad van State van 9 maart 1999 bij de implementatie van richtlijn 96/50/EG¹ in de Binnenschepenwet. Het

¹ Advies Raad van State d.d. 9 maart 1999, No.WO9.98.0552/V houdende wijziging van de Binnenschepenwet in verband met de implementatie van richtlijn nr. 96/50/EG van de Raad van de Europese Unie van 23 juli 1996

bedrijfsmatig vervoer omvat het in de Wet vervoer binnenvaart gedefinieerde beroepsvervoer en eigen vervoer. De bepalingen van de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart golden in gelijke mate voor zowel het beroepsvervoer als het eigen vervoer. Om dit duidelijker te doen uitkomen is in de voorgestelde definitie van bedrijfsmatig vervoer gekozen voor een expliciete verwijzing naar de desbetreffende bepalingen omtrent goederenvervoer en personenvervoer in Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek en voor een omschrijving van het zogenaamde eigen vervoer. Daardoor vallen tevens het beroepsvervoer en het eigen vervoer uit de Wet vervoer binnenvaart onder deze definitie voor bedrijfsmatige vaart en zijn de afzonderlijke definities voor dit vervoer die in die wet werden gebruikt komen te vervallen. Voorzover bepaalde voorschriften niet van toepassing zijn op het eigen vervoer, zal dit in het betreffende artikel afzonderlijk worden aangegeven. Het begrip openbaar-vervoersdienst sluit niet aan bij de definitie van openbaar vervoer in de Wet personenvervoer 2000. In die wet is het zijn van openbaar vervoer gekoppeld aan een dienstregeling. Van die koppeling is in dit wetsvoorstel afgezien, omdat anders de op lokaal niveau opererende watertaxi's buiten het begrip veerpont zouden vallen. Gelet op de grote vlucht die dit fenomeen heeft genomen, waarbij met passagiers aan boord gevaren wordt op drukke binnenwateren en derhalve risico's kunnen ontstaan, is het ongewenst, dat de watertaxi's niet zouden behoeven te voldoen aan de eisen die met betrekking tot de bemanning en de vaarbewijzen aan veerponten zijn gesteld. Zij worden niet certificaatplichtig gesteld. Verwezen wordt voorts naar de toelichting bij de artikelen 3.1.1, eerste lid, onderdeel e, 3.4.1, tweede lid, onderdeel e, en 3.5.1, eerste lid, onderdeel c, van dit wetsvoorstel.

Het begrip gezagvoerder komt in de plaats van het begrip schipper uit de Binnenschepenwet en gezagvoerend schipper uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. Met de invoering van dit begrip komt een einde aan de begripsverwarring die bestaat tussen de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. In de Binnenschepenwet is een schipper een gezagvoerder; in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart echter wordt dit begrip gebruikt om een functieniveau aan te geven en niet degene die per definitie het gezag voert op een schip. Met "gezagvoerder" wordt voortaan aangeduid degene, die het gezag voert aan boord van een schip (dus ook een zeeschip). Met "schipper" wordt in het vervolg slechts het functieniveau van een bemanningslid aangeduid. De definitie voor bemanningslid is afkomstig uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart; zo ook de definitie voor werkgever.

tweede lid:

Onderdeel a is overgenomen uit artikel 1, vierde lid, van de Binnenschepenwet. Onder eigenaar wordt bijvoorbeeld dus mede verstaan de gebruiker, de gezagvoerder en de exploitant.

Onderdeel b:

(zie conversietabel)

derde lid:

Dit lid sluit aan bij artikel 2, aanhef en onderdeel h, van het Besluit vervoer binnenvaart.

Artikel 1.2

Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties worden bij regeling van Onze Minister de binnenwateren onderverdeeld in de volgende zones:

- a. zone 1;
- b. zone 2;
- c. zone 3;
- d. zone 4;
- e. zone R.

Toelichting artikel 1.2:

De indeling in de zones 1 tot en met 4 betreft de indeling van het communautaire net in afnemende moeilijkheidsgraad, zoals vastgesteld in richtlijn 82/714/EEG². Zone R omvat die binnenwateren van

betreffende de harmonisatie van de voorwaarden van afgifte van nationale vaarbewijzen voor binnenvaartuigen welke bij het goederen- en personenvervoer in de Gemeenschap gebruikt worden (PbEG L 235).

² Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 oktober 1982 tot vaststelling van technische voorschriften voor binnenschepen (PbEG L 301).

de hierboven bedoelde waterwegen, waarvoor een certificaat van onderzoek dient te worden afgegeven overeenkomstig artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte. Formeel zijn dit zone-3-wateren. De aangepaste benaming is ingevoerd, om aan te geven dat er op de wateren die vallen onder de Herziene Rijnvaartakte andere technische eisen kunnen gelden dan op de overige zone-3-wateren. Voornoemde richtlijn kent tevens zone-1-wateren, die in Nederland momenteel niet voorkomen.

§ 2. Toepassingsgebied

Artikel 1.3

Deze wet is van toepassing op de vaart op de binnenwateren.

Toelichting artikel 1.3:

Het wetsvoorstel strekt zich niet alleen uit tot schepen die de binnenwateren bevaren, maar ook tot de documenten en de betrokken ondernemingen en personen.

Artikel 1.4

Bij regeling van Onze Minister kan ter uitvoering van bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties de wet geheel of gedeeltelijk niet van toepassing worden verklaard op bij deze regeling aangewezen:

- a. vormen van vervoer met binnenschepen;
- b. soorten binnenschepen;
- c. vervoer op bepaalde binnenwateren; of
- d. vervoer onder bepaalde omstandigheden.

Toelichting artikel 1.4:

Dit artikel is ontleend aan artikel 2, derde lid, van de Wet vervoer binnenvaart en artikel 3 van het Besluit vervoer binnenvaart.

Artikel 1.5

Deze wet is niet van toepassing op schepen:

- a. in het beheer van het Ministerie van Defensie in de uitoefening van de defensietaak; of
- b. behorende tot een bondgenootschappelijke krijgsmacht.

Toelichting artikel 1.5:

Dit artikel is afgeleid van de verschillende voorschriften die in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart, de Binnenschepenwet en de Wet vervoer binnenvaart zijn gesteld met betrekking tot de toepasselijkheid van de regelgeving op schepen van de krijgsmacht. Artikel 4, onderdeel c, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart bepaalt, dat die wet niet van toepassing is op schepen van de krijgsmacht. In de Binnenschepenwet is in artikel 4, eerste lid, onderdeel h, respectievelijk artikel 13, derde lid, onderdeel b, 2°, en artikel 17, eerste lid, onderdeel a, vastgelegd, dat het certificaat, de regels ter bevordering van de arbeidsomstandigheden, respectievelijk het vaarbewijs, niet gelden voor schepen in beheer bij de Koninklijke Marine, alsmede andere schepen die in beheer zijn bij het Ministerie van Defensie, voorzover zij behoren tot de organieke uitrusting van het legerkorps. Artikel 2, onderdeel f, van het Besluit vervoer binnenvaart tenslotte bepaalt, dat de Wet vervoer binnenvaart niet van toepassing is op binnenschepen die worden gebruikt door of ten behoeve van de openbare dienst, voorzover niet sprake is van beroepsvervoer. De gekozen formulering in dit artikel biedt een adequate kleinste gemene veelvoud van deze begrippen, de toevoeging van de schepen die behoren tot een bondgenootschappelijke krijgsmacht vloeit hier logisch uit voort.

HOOFDSTUK 2. TOEGANG TOT DE MARKT

§ 1. Documenten voor toelating tot het bedrijfsmatig vervoer op binnenwateren

Artikel 2.1

1. Bij bedrijfsmatig vervoer tussen twee plaatsen aan de binnenwateren, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Herziane Rijnvaartakte, is de eigenaar van het schip voorzien van een Rijnvaartverklaring.

2. Bij bedrijfsmatig vervoer dat niet plaatsvindt tussen twee plaatsen als bedoeld in het eerste lid en dat niet over zee gaat is de eigenaar van het schip voorzien van:

- a. een Rijnvaartverklaring,
- b. een geëigend document, of
- c. een bewijs van toelating.

3. Het tweede lid is van toepassing op:

- a. een schip met een lengte van ten minste 20 meter;
- b. een schip waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt.

4. Dit artikel is niet van toepassing op een veerpont en een veerboot.

*Toelichting artikel 2.1,
eerste lid en tweede lid:*

Om toegelaten te worden voor het vervoer over de Nederlandse binnenwateren moet het schip zijn voorzien van documenten. Het eerste en tweede lid van dit artikel zijn ontleend aan artikel 4, eerste lid, van de Herziane Rijnvaartakte en artikel 9 van de Wet vervoer binnenvaart en alleen redactioneel aangepast. Daaruit moge duidelijker dan voorheen blijken, dat bij vervoer tussen twee plaatsen gelegen aan de wateren die onder de Herziane Rijnvaartakte vallen (de zogenaamde Aktewateren) altijd een Rijnvaartverklaring noodzakelijk is en dat in plaats daarvan ook een van de overige genoemde documenten mag worden getoond, indien het vervoer geheel of gedeeltelijk buiten de Aktewateren plaatsvindt. Uit het bovenstaande volgt tevens, dat zeeschepen die vervoer tussen twee plaatsen op de binnenwateren verrichten eveneens aan deze voorschriften moeten voldoen, tenzij een gedeelte van de reis over zee plaatsvindt (bijvoorbeeld vervoer door een zeeschip van Amsterdam naar Rotterdam, waarbij niet via het Amsterdam-Rijnkanaal en de Lek wordt gevaren, maar via de Noordzee). Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar hoofdstuk 7 van de memorie van toelichting bij de Wet vervoer binnenvaart, getiteld: "Toelating van binnenschepen tot het vervoer op de Nederlandse binnenwateren."

derde en vierde lid:

Het derde en vierde lid zijn afgeleid van artikel 2 van het Besluit vervoer binnenvaart, waarin het bereik van de Wet vervoer binnenvaart is vastgelegd. Het derde lid is echter, anders dan voornoemd artikel 2, niet negatief, maar positief geformuleerd, dat wil zeggen dat slechts die schepen worden aangegeven die wel onder de werking van het tweede lid vallen. Niet onder de werking van het gehele artikel vallen, omdat zij wegens de aard van het gebruik geen bedrijfsmatig vervoer verrichten:

- pleziervaartuigen,
- drijvende werktuigen,
- in aanbouw zijnde schepen,
- schepen met permanente ligplaats,
- binnenschepen die zijn bestemd voor de openbare dienst (zie ook de toelichting op artikel 1.5),
- vissersschepen of bunschepen die worden gebruikt voor het vangen van vis als bedoeld in de Visserijwet 1963 (zie ook artikel 1.1, derde lid, en de toelichting daarop).

De in het derde lid genoemde grenswaarden vervangen de grenswaarden uit de Wet vervoer binnenvaart. In deze wet is de ondergrens voor het bereik van die wet vastgelegd op een laadvermogen van twintig metrieke ton dan wel een waterverplaatsing van 10 m³, waarden die samenhangen met de verplichting tot teboekstelling van schepen. In de praktijk komt bedrijfsmatig vervoer met schepen van dergelijke afmetingen niet of nauwelijks meer voor. De nieuwe grenswaarden zijn dezelfde als die in dit wetsvoorstel worden gehanteerd bij de voorschriften ten aanzien van het certificaat van onderzoek (hoofdstuk 3, afdeling 1), de bemanning (hoofdstuk 3, afdeling 4) en het vaarbewijs (hoofdstuk 3, afdeling 5). Deze grenswaarden zijn ontleend aan het ROSR 1995 en het Reglement Rijnpatenten 1998 en verdienen daarom uit het oogpunt van harmonisatie de voorkeur.

Opgemerkt wordt dat het product van lengte, breedte en diepgang in onderdeel b van het derde lid niet in kubieke meters wordt uitgedrukt. De reden daarvoor is, dat moet worden vermeden, dat dit product wordt gelijkgesteld met de inhoud van het schip; niet elk schip benadert immers de vorm van een rechthoekig blok. Het product kan bij een schip met een diepstekende kiel bijvoorbeeld een aanzienlijk hogere waarde bereiken dan het geval is voor de inhoud van hetzelfde schip. Verwezen wordt verder naar hetgeen hierover in het algemeen deel van de toelichting is aangegeven onder punt 3.1.

De uitzondering voor veerponten en veerboten in het vierde lid vloeit voort uit de uitzondering voor overzetveren, genoemd in artikel 2, aanhef en onderdeel g, van het Besluit vervoer binnenvaart. Aparte vermelding is noodzakelijk, omdat in de praktijk vervoer met veerponten en veerboten op bedrijfsmatige wijze kan plaatsvinden.

Artikel 2.2

1. Onze Minister verstrekt op aanvraag van de eigenaar van het schip een Rijnvaartverklaring, indien wordt voldaan aan bij regeling van Onze Minister te stellen voorschriften omtrent:

a. in geval van een natuurlijke persoon, de nationaliteit en de woon- en verblijfplaats; of
b. in geval van een rechtspersoon of een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, de oprichting, de zetel, het centrum van de handelsactiviteit, de plaats van waaruit de exploitatie wordt geleid, het bestuur en het beheer.

2. Degene aan wie een Rijnvaartverklaring is verstrekt, doet aan Onze Minister binnen twee weken schriftelijk mededeling van iedere wijziging in de omstandigheden op grond waarvan de Rijnvaartverklaring is verstrekt.

3. Onze Minister trekt de verklaring in, indien niet langer aan de in het eerste lid bedoelde voorschriften wordt voldaan, dan wel kan de verklaring op aanvraag van de houder intrekken.

Toelichting artikel 2.2:

Het eerste lid van dit artikel is nagenoeg gelijk aan artikel 5, eerste lid, van de Wet vervoer binnenvaart. Gelet echter op artikel 4, eerste lid, van de Herziane Rijnvaartakte en daaruit voortvloeiend artikel 2.1, eerste lid, van het onderhavige ontwerp is de eis, dat het schip in Nederland krachtens artikel 193 of artikel 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek moet zijn gesteld, niet overgenomen.

Het tweede lid is gelijk aan artikel 5, tweede lid, van de Wet vervoer binnenvaart. Slechts de term onverwijld is, gelet op de helderheid ervan in het onderhavige geval, vervangen door de periode van twee weken.

Derde lid:

(zie conversietabel)

Artikel 2.3

1. Onze Minister kan ten behoeve van de eigenaar van een schip dat niet is voorzien van een Rijnvaartverklaring voor het bedrijfsmatig vervoer op de binnenwateren met een Rijnvaartverklaring gelijkstellen een daartoe aangewezen geëigend document van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

2. Onze Minister kan hetzij op de gronden, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Herziane Rijnvaartakte, hetzij om redenen van internationaal vervoerbeleid, de aanwijzing van het document, bedoeld in het eerste lid,

- a. weigeren;
- b. intrekken; of
- c. aan voorschriften verbinden.

3. Onze Minister kan op de gronden of om de redenen, genoemd in het tweede lid, de in het tweede lid, onderdeel c, genoemde voorschriften wijzigen of intrekken.

4. Artikel 2.2, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 2.3:

De mogelijkheid van het verstrekken van het in het eerste lid genoemde document wordt ontleend aan artikel 9, eerste lid, onderdeel b, 2°, van de Wet vervoer binnenvaart. Toegevoegd is de mogelijkheid van overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. Het tweede en derde lid zijn naar analogie van artikel 6, tweede en derde lid, van de Wet vervoer

binnenvaart overgenomen.

Artikel 2.4

1. Onze Minister kan voor een schip dat niet in aanmerking komt voor een Rijnvaartverklaring of een geëigend document op aanvraag van de eigenaar van het schip een bewijs van toelating verstrekken, indien dat schip is voorzien van een door Onze Minister aangewezen document dat door een andere staat dan de lidstaten van de Europese Unie en dan Zwitserland wordt verstrekt in het kader van een door Nederland met de betrokken staat gesloten overeenkomst.

2. Onze Minister kan hetzij op de gronden, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Herzienne Rijnvaartakte, hetzij om redenen van internationaal vervoerbeleid:

- a. de afgifte van een bewijs van toelating weigeren of een dergelijk bewijs intrekken; of
- b. aan een bewijs van toelating voorschriften verbinden of zodanige voorschriften wijzigen of intrekken.

3. Artikel 2.2, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 2.4:

Het eerste lid van dit artikel betreft een schip dat niet in aanmerking komt voor een Rijnvaartverklaring. Het is overgenomen van artikel 6, eerste lid, van de Wet vervoer binnenvaart. Het is op analoge wijze uitgebreid voor een schip dat niet in aanmerking komt voor een geëigend document als genoemd in artikel 2.3 van dit wetsvoorstel.

Tweede en derde lid:

(zie conversietabel)

Artikel 2.5

1. Bij het bedrijfsmatig vervoer, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, is de Rijnvaartverklaring aan boord van het schip.

2. Bij het bedrijfsmatig vervoer, bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, is een van de in dat lid genoemde documenten aan boord van het schip.

Toelichting artikel 2.5:

(zie conversietabel)

Artikel 2.6

Bij regeling van Onze Minister worden voorschriften gegeven omtrent:

a. de vorm, de inhoud en de verstrekking van de Rijnvaartverklaring en van het bewijs van toelating;

b. de inhoudelijke eisen waaraan moet zijn voldaan en de gegevens die worden verstrekt bij een aanvraag om afgifte of intrekking van de Rijnvaartverklaring of van het bewijs van toelating;

c. de wijze waarop een aanvraag om afgifte of intrekking van een Rijnvaartverklaring, onderscheidenlijk een bewijs van toelating wordt ingediend;

d. de controleerbaarheid van de Rijnvaartverklaring, het geëigend document of het bewijs van toelating;

e. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen van de verplichting om te beschikken over een Rijnvaartverklaring.

Toelichting artikel 2.6:

Aanhef en onderdelen a, b en c:

(zie conversietabel)

Onderdelen d en e zijn (naar analogie van artikel 8) ontleend aan artikel 7 van de Wet vervoer binnenvaart.

§ 2. Vergunning voor bedrijfsmatig vervoer van goederen

Artikel 2.7

1. Een onderneming die bedrijfsmatig goederen vervoert is in het bezit van een daartoe strekkende vergunning.

2. Onze Minister verleent de vergunning, bedoeld in het eerste lid, indien is voldaan aan bij regeling van Onze Minister te stellen voorschriften.

3. De in het tweede lid bedoelde voorschriften houden de verplichting in tot het aantonen van de vakbekwaamheid, waaronder in ieder geval zijn begrepen:

- a. vereiste kennisgebieden;
- b. vereiste scholing of praktijkervaring.

4. De in het tweede lid bedoelde voorschriften kunnen de verplichting inhouden tot het aantonen van kredietwaardigheid of betrouwbaarheid.

5. Onze Minister kan een document van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland gelijkstellen aan de in het eerste lid bedoelde vergunning.

Toelichting artikel 2.7:

(zie conversietabel)

vijfde lid: Het hier bedoelde besluit kan zijn een besluit van algemene strekking of een beschikking.

Artikel 2.8

Deze paragraaf is niet van toepassing op de onderneming, bedoeld in artikel 2.7, eerste lid, voorzover zij vervoert:

- a. met schepen waarvan het laadvermogen niet meer dan 200 ton bedraagt;
- b. tussen twee plaatsen aan de binnenwateren, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Herzene Rijnvaartakte, met een schip waarvoor door de bevoegde Zwitserse autoriteit een Rijnvaartverklaring is afgegeven;
- c. goederen die uitsluitend bestemd zijn voor of afkomstig zijn van de eigen onderneming;
- d. met zeeschepen waarbij gedeeltelijk over zee wordt gevaren; of
- e. met veerponten of veerboten.

Toelichting artikel 2.8:

In overeenstemming met richtlijn 87/540/EEG³ is de minimumgrens, waarboven de eisen aan ondernemingen en/of ondernemers zullen gaan gelden verhoogd tot een laadvermogen van 200 ton. Onder deze minimumgrens vallen dus ook de binnenschepen, bedoeld in artikel 785, tweede lid, onderdeel a, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek. In de Wet vervoer binnenvaart was de ondergrens 50 ton, echter voor een aantal categorieën van schepen met een laadvermogen tussen de 50 en 200 ton golden tevens geen vergunnings- en ondernemingseisen.

Mede gezien de toenemende schaalvergroting in de binnenvaart en de wenselijkheid de handhaafbaarheid van de regelgeving waar mogelijk te vergroten is besloten tot verhoging van de genoemde ondergrens tot het niveau zoals voorgesteld in de richtlijn. Tegelijkertijd worden, gelet op het voorgaande en gelet op de deregulering, de beperkingen aan de grens van 200 ton in artikel 5, onderdeel a, 1° tot en met 8°, van het Besluit vervoer binnenvaart opgeheven.

De in de Wet vervoer binnenvaart genoemde uitzonderingen van de ondernemerseisen voor vervoer van bagage van reizigers die deelnemen aan personenvervoer, van goederen die behoren tot de uitrusting of inrichting van het schip en van goederen bestemd voor eigen gebruik tot een maximum van 25 ton, zijn in dit wetsvoorstel niet meer expliciet opgenomen, omdat dit soort goederenvervoer niet onder de definitie van bedrijfsmatig vervoer van goederen kan worden ondergebracht. Zie hiervoor mede de toelichting bij artikel 2.1, derde lid.

Overwogen is nog om, gelet op de wenselijke harmonisatie in de regelgeving, de grens van 200 ton te vervangen door de grenzen van artikel 2.1, derde lid, onderdelen a en b, van dit wetsvoorstel. Hiervan is afgezien, omdat het overgrote deel van de schepen die vallen onder de grens van 200 ton vallen boven de grens van het product van lengte, breedte en diepgang van ten minste 100. Dit zou de desbetreffende ondernemingen plotseling confronteren met een toename van de administratieve lasten wegens het verplicht aanvragen van een vergunning in verband met de vakbekwaamheidseisen.

(zie voorts conversietabel)

³ Richtlijn 87/540/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 9 november 1987 betreffende de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de binnenwateren en inzake de onderlinge erkenning van dit beroep betreffende diploma's, certificaten en andere titels (PbEG L 322).

Artikel 2.9

Aan iedere onderneming is ten minste een persoon verbonden die voldoet aan de voorschriften, bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, en die daadwerkelijk en bij voortdurend leiding geeft aan de onderneming.

*Toelichting artikel 2.9:
(zie conversietabel)*

Artikel 2.10

Bij intreden van de wettelijke onbekwaamheid van de persoon, bedoeld in artikel 2.9, eindigt de vakbekwaamheid.

*Toelichting artikel 2.10:
(zie conversietabel)*

Artikel 2.10A

1. Onze Minister trekt de vergunning in, indien niet langer wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.7 of 2.9.

2. Onze Minister kan de vergunning schorsen of wijzigen, indien niet langer wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.7 of 2.9.

Artikel 2.11

1. Indien de onderneming na overlijden van de persoon, bedoeld in artikel 2.9, niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van dat artikel voor ten hoogste een jaar, ingaande op de dag van dat overlijden:

a. op aanvraag van de onderneming; of

b. indien de onderneming uit slechts een natuurlijke persoon bestond, op aanvraag van de gezamenlijke erfgenamen van de overledene.

2. Indien de onderneming door intreden van de wettelijke onbekwaamheid niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van dat artikel voor ten hoogste een jaar, ingaande op de dag van intreden van de wettelijke onbekwaamheid, op aanvraag van of namens de betrokkene of de onderneming.

3. Onze Minister kan in bijzondere gevallen de in het eerste of tweede lid bedoelde termijn met ten hoogste zesentwintig weken verlengen.

4. Indien de onderneming niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van dat artikel ten behoeve van een persoon die aantoonbaar beschikt over een praktijkervaring van ten minste drie jaar in het dagelijks beheer van de betrokken onderneming.

5. Onze Minister kan aan de toepassing van dit artikel voorschriften verbinden.

*Toelichting artikel 2.11:
(zie conversietabel)*

vijfde lid:

Deze min of meer impliciete bevoegdheid wordt nu nadrukkelijk vermeld.

Artikel 2.12

Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent deze paragraaf. Deze betreffen in elk geval:

a. bewijsstukken, vakdiploma's, onderscheidenlijk verklaringen waarmee kan worden aangetoond, dat aan de eisen van vakbekwaamheid is voldaan;

b. geëigende en op het desbetreffende vervoer betrekking hebbende documenten van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat van de Europese Unie, van een van de overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland, die in de plaats kunnen treden van de in onderdeel a bedoelde documenten;

c. de autoriteit of instantie die is aangewezen om uitvoering te geven aan de toetsing van de vakbekwaamheid en aan het verstrekken van de in de onderdelen a en b bedoelde documenten;

- d. de gevallen waarin natuurlijke of rechtspersonen geacht worden te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid;
- e. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen van de eis van vakbekwaamheid.

*Toelichting artikel 2.12:
(zie conversietabel)*

HOOFDSTUK 3. VOORSCHRIFTEN AAN BOORD

Afdeling 1. Technische staat van het schip

§ 1. Algemeen

Artikel 3.1.1

1. Deze afdeling is van toepassing op:
 - a. een schip met een lengte van ten minste 20 meter;
 - b. een schip waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt, met uitzondering van pleziervaartuigen ingericht om door middel van zeilen te worden voortbewogen;
 - c. een sleepboot, een duwboot of een sleep-duwboot, tenzij deze blijkens een verklaring van Onze Minister uitsluitend wordt gebruikt als pleziervaartuig;
 - d. een passagiersschip;
 - e. een veerpont die meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden vervoert;
 - f. een veerboot;
 - g. een drijvend werktuig;
 - h. een binnenschip dat voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is toegelaten;
 - i. een schip dat is toegelaten tot het ligplaats nemen langs zijde van een schip dat gevaarlijke stoffen vervoert en de tekens voert die zijn voorgeschreven krachtens de Herziene Rijnvaartakte of op grond van het Binnenvaartpolitiereglement met betrekking tot bijkomende tekens van varende schepen die gevaarlijke stoffen vervoeren; of
 - j. een samenstel van hecht aan elkaar verbonden schepen met een gezamenlijke afmeting als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a of b.
2. Deze afdeling is tevens van toepassing op een schip dat zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevindt, voorzover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven regels.

Toelichting artikel 3.1.1

eerste lid:

De onderhavige afdeling is afgeleid van het ROSR 1995 en hoofdstuk II van de Binnenschepenwet, en bevat voorschriften met betrekking tot het certificaat van onderzoek. De in onderdeel a en b genoemde criteria betreffende de lengte van het schip of de inhoud stemmen overeen met de criteria uit artikel 1.02 van het ROSR 1995. Op grond van artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel b, is in de Binnenschepenwet de certificaatplicht formeel van toepassing op schepen die niet zijn bestemd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen met een lengte van 15 meter of meer. Dit onderdeel werd echter voorsnog alleen van toepassing verklaard voor bunkerstations en Rijksvaartuigen. Zoals in het algemene deel van de memorie van toelichting is aangegeven is uit het oogpunt van de veiligheid van de vaart en rechtsgelijkheid niet goed te rechtvaardigen waarom de wijze van exploitatie van een schip tot verschillen zou moeten leiden ten aanzien van de vaarbewijs- en certificaatplicht bij schepen van gelijke afmetingen, en dat in elk geval vanaf een bepaalde minimum afmeting van het schip geen onderscheid meer zou moeten worden gemaakt. Om die reden wordt voorgesteld voor pleziervaartuigen eveneens de ondergrens van 20 meter aan te houden.

Door het product 100 in onderdeel b wordt tevens voorkomen dat een belangrijke groep duwbakken met een lengte van minder dan 20 meter niet certificaatplichtig zou zijn.

In het ROSR 1995 geldt momenteel vanaf een lengte van 20 meter of een product van lengte, breedte en diepgang van 100 de certificaatplicht voor pleziervaartuigen. In het onderhavige wetsvoorstel wordt voorgesteld om daarvan gedeeltelijk af te wijken, namelijk door voor zeiljachten niet het product 100 als grenswaarde te hanteren. De rechtvaardiging hiervoor zijn de specifieke kenmerken van de overwegend buiten de Rijnwateren varende vloot van zeiljachten in Nederland. Deze schepen zouden namelijk door hun naar verhouding grote kiel bij een aanzienlijk geringere lengte dan de overige schepen snel onder de certificaatplicht vallen.

Naar verwachting zullen deze criteria voor de Europese Commissie eveneens uitgangspunt zijn voor de aangekondigde richtlijn over dit onderwerp (het betreft de wijziging van de reeds vermelde richtlijn 82/714/EEG). Ten opzichte van artikel 3 van de Binnenschepenwet betekent dit een geringe verhoging van de minimum afmetingen van het schip, waarboven een certificaat wordt voorgeschreven. Conform artikel 1.02 van het ROSR 1995 zijn drijvende werktuigen (onderdeel g) toegevoegd aan deze opsomming.

Evenals dit het geval is in de Binnenschepenwet en het ROSR 1995 vallen volgens onderdeel c ook de sleepboten, duwboten en de sleep-duwboten onder de certificaatplicht. Dit onderdeel houdt tevens in, dat, indien deze boten uitsluitend als pleziervaartuig worden gebruikt, zij buiten de certificaatplicht vallen, mits zij natuurlijk niet vallen onder de werking van onderdeel a of b. Hetzelfde geldt voor de zogenaamde authentieke schepen of museumschepen die in dit kader als pleziervaartuig kunnen worden beschouwd. Voorwaarde daarbij is het bezit van een verklaring van Onze Minister, dat het schip als zodanig wordt gebruikt of toegepast.

Een belangrijk verschil met hoofdstuk II van de Binnenschepenwet is dat bedrijfsmatig vervoer als criterium voor het voorschrijven van een certificaat van onderzoek is komen te vervallen, indien het de algemene categorie van binnenschepen betreft als genoemd in de onderdelen a en b. Bepalend voor de vraag of voor een schip een certificaat van onderzoek wordt voorgeschreven zijn de lengte of inhoudsmaat uit onderdeel a of b of het behoren tot een bijzondere categorie zoals verder aangegeven in dit artikel. Voor uitzonderingen hierop wordt verwezen naar artikel 3.1.4 en de bijbehorende toelichting.

Passagiersschepen, veerponten en veerboten (onderdelen d, e en f) zijn ter verduidelijking toegevoegd aan dit artikel, en komen in de plaats van de in artikel 3 van de Binnenschepenwet genoemde certificaatplicht voor schepen die bestemd of gebezigd zijn voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden. Voor veerponten die volgens de definitie van het onderhavige wetsontwerp bestemd of gebruikt worden voor het bedrijfsmatig vervoer van twaalf of minder personen, verandert de situatie niet; deze schepen zijn niet certificaatplichtig, mits zij natuurlijk niet vallen onder de werking van onderdeel a of b.

In onderdeel g, drijvende werktuigen, zijn de bunkerstations overeenkomstig het definitieartikel 1.1 mede begrepen. Dit is van belang, omdat dit aansluit bij de invoering van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit met ingang van 1 februari 2002. Daardoor wordt deze gehele categorie nu certificaatplichtig. Bij de invoering van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit was dat eveneens de bedoeling. Daarbij was echter over het hoofd gezien, dat op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de Binnenschepenwet bunkerstations korter dan 15 meter niet-certificaatplichtig bleven. In deze lacune wordt thans voorzien. Gezien het geringe aantal kleine bunkerstations en de achterliggende bedoeling is deze wijziging van ondergeschikt belang.

In onderdeel h wordt bedoeld op binnenschepen die op de Rijn, de Lek en de Waal moeten beschikken over het certificaat, bedoeld in 8.1.8 e.v. van het ADNR⁴, of die op de overige Nederlandse binnenwateren moeten beschikken over het certificaat als bedoeld in de Regeling vervoer over de binnenwateren van gevaarlijke stoffen (ministeriële regeling ingevolge de Wet vervoer gevaarlijke stoffen). Genoemde regeling is op dit punt een vertaling van het ADNR; de verplichtingen op de Rijn, de Lek en de Waal en de overige Nederlandse binnenwateren zijn derhalve gelijk. Voor de schepen met een laadvermogen van minder dan 15 ton is dit een uitbreiding ten opzichte van de bepalingen in de Binnenschepenwet.

In onderdeel i wordt bedoeld op schepen van toezichthoudende diensten, zoals vaarwegbeheerders, politiediensten, douane en dergelijke, teneinde controles te kunnen uitvoeren aan boord van schepen met gevaarlijke stoffen, die overeenkomstig de desbetreffende bepaling (in casu artikel 3.14) van het Rijnvaartpolitierglement 1995 of het Binnenvaartpolitierglement van een seinvoering met één of meer blauwe kegels of één of meer blauwe lichten zijn voorzien.

Voor rijksvaartuigen met een lengte van 15 meter en meer is deze bepaling overgenomen van Bijlage VI van het Binnenschepenbesluit.

Voor rijksvaartuigen met een lengte van minder dan 15 m was in Bijlage VI van het Binnenschepenbesluit bepaald dat moest worden voldaan aan de technische eisen van het Binnenschepenbesluit, terwijl de afgifte van een certificaat van onderzoek was geregeld in een beleidsregel van het hoofd van de Scheepvaartinspectie.

Nieuw is dat dit onderdeel i eveneens van toepassing zal zijn op schepen van andere toezichthoudende diensten.

⁴ Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par voie de navigation intérieure sur le Rhin (Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn).

Het komt voor, dat een aantal kleinere schepen (pontons, bakjes en dergelijke) hecht aan elkaar worden verbonden om een groot drijfvlak te vormen waarop en waarmee bedrijfsmatig vervoer wordt gepleegd. Deze drijvende voorwerpen zouden, gezien hun aard en hun afmetingen, afzonderlijk noch gezamenlijk onder de werking van deze afdeling vallen. Gelet op de toename van deze samenstellen en de veiligheid van de vaart, worden deze samenstellen in onderdeel j onder de werking van deze afdeling gebracht.

De bepaling uit artikel 3, tweede lid, van de Binnenschepenwet betreffende het voorschrijven van bepaalde technische eisen aan schepen kleiner dan 15 meter die een of meer slaappleatsen bevatten, aan schepen voor het vervoeren van 12 of minder personen of aan zogenaamde snelle motorboten, is tot op heden niet uitgevoerd. Uit het oogpunt van deregulering wordt in dit wetsvoorstel daarom afgezien van het voorstel deze bepaling over te nemen.

*tweede lid:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.1.2

1. Een schip is bij gebruik op de binnenwateren voorzien van een voor het schip en het desbetreffende binnenwater geldig certificaat van onderzoek.
2. Onder een certificaat van onderzoek als bedoeld in het eerste lid wordt voor de toepassing van deze afdeling mede verstaan een communautair certificaat voor binnenschepen overeenkomstig een bindend besluit van een orgaan van de Europese Unie.
3. De eigenaar van het schip draagt er zorg voor, dat het niet in strijd met het bij of krachtens deze afdeling bepaalde wordt gebruikt.

*Toelichting artikel 3.1.2:
(zie conversietabel)*

*tweede lid:
Dat een communautair certificaat voor binnenschepen als bedoeld in de richtlijn 82/714/EEG gelijk is aan een certificaat van onderzoek is thans in het Binnenschepenbesluit geregeld. Formeel is het beter dit te regelen in de wet. Dit wordt thans in het wetsvoorstel opgenomen.*

Artikel 3.1.3 *(Geschrapt wegens overbodigheid; zie def.artikel)*

Artikel 3.1.4

- Geen certificaat van onderzoek is vereist voor:
- a. een binnenschip dat is voorzien van een geldig certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziane Rijnvaartakte:
 - 1°. met inachtneming van het bepaalde krachtens artikel 3.1.12; en
 - 2°. mits het voldoet aan de technische eisen op grond waarvan dat certificaat is verleend;
 - b. een zeeschip waarvoor de vlaggenstaat de benodigde geldige certificaten heeft afgegeven op grond waarvan de vaart op zee mag worden ondernomen, mits het voldoet aan de technische eisen op grond waarvan die certificaten zijn verleend;
 - c. een binnenschip dat is voorzien van een ander geldig document dan in onderdeel a bedoeld, dat door de bevoegde autoriteiten in het buitenland ten bewijze van de deugdelijkheid van het binnenschip is afgegeven en voorzover dat ter uitvoering van bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties dan wel door Onze Minister is erkend bij in bij regeling van Onze Minister vast te stellen gevallen, mits het voldoet aan de technische eisen op grond waarvan dat document is verleend;
 - d. een binnenschip dat uitsluitend door spierkracht wordt voortbewogen;
 - e. een binnenschip dat is voorzien van een geldig voorlopig certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 3.1.14;
 - f. een drijvend werktuig dat zich bevindt in een grind- of zandgat;
 - g. een binnenschip dat in aanbouw is of waarmee een proefvaart wordt ondernomen;
 - h. een binnenschip met permanente ligplaats en uitsluitend gebruikt voor bewoning:
 - 1°. zonder eigen aandrijving;

- 2°. anders dan voor de vaart geschikt;
- 3°. indien het wordt versleept; of
- 4°. waarmee naar of van een werf wordt gevaren.

*Toelichting artikel 3.1.4:
(zie conversietabel)*

Aan de onderdelen a, b en c is toegevoegd "mits het voldoet aan de technische eisen op grond waarvan dat document (die documenten) is (zijn) verleend". Hiermee wordt voorkomen, dat de regelgeving ten aanzien van een schip dat op een ander water vaart dan waarvoor het document geldt niet handhaafbaar zou zijn, als het niet aan de bij het document gestelde eisen zou voldoen. In de praktijk is dat een lacune in de handhaving gebleken. In artikel 5.12 is de verbodsbepaling terzake opgenomen. In onderdeel a, 1°, is veilig gesteld, dat een schip met een Rijnvaartcertificaat toch zal moeten beschikken over een aanvullend certificaat als bedoeld in artikel 3.1.12. Geschrap is de uitzondering van schepen tot het redden van drenkelingen (artikel 4, eerste lid, onderdeel d, van de Binnenschepenwet). De in artikel 3.1.1, eerste lid, onderdelen a en b, genoemde criteria zullen in het algemeen niet van toepassing zijn op reddingsboten op binnenwateren. Voorts wordt, gezien de veiligheids- en kwaliteitseisen die het reddingswezen zichzelf oplegt en de professionaliteit ervan, het handhaven van deze uitzondering evenmin noodzakelijk geacht.

§ 2. Technische voorschriften

Artikel 3.1.5

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de technische staat van binnenschepen.
2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften kunnen verschillen met het oog op de eigen omstandigheden van de vaart op bij de regeling aan te wijzen binnenwateren.
3. De in het eerste lid bedoelde voorschriften betreffen in ieder geval:
 - a. onderzoek, keuring, uitrusting en daarmee samenhangende documenten;
 - b. erkenning als bedoeld in artikel 3.1.4, onderdeel c, van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
 - c. aanwijzing van en aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.
4. Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen in de binnenvaart of om proefnemingen mogelijk te maken, kunnen uitsluitend overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties bij regeling van Onze Minister voorschriften worden vastgesteld waarbij afwijkingen voor ten hoogste drie jaren toegelaten zijn.

*Toelichting artikel 3.1.5:
(zie conversietabel)*

§ 3. Certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.6

1. Onze Minister verstrekt op aanvraag van de eigenaar van het binnenschip een certificaat van onderzoek, indien bij onderzoek is gebleken, dat is voldaan aan de voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.5, en, indien van toepassing, aan de aanvullende voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.12.
2. Ingeval tevens moet worden voldaan aan de in artikel 3.2.2, eerste lid, onderdeel a, bedoelde voorschriften, wordt het certificaat verstrekt, nadat de Minister door een onderzoek heeft vastgesteld dat tevens aan die voorschriften is voldaan.

*Toelichting artikel 3.1.6:
Dit artikel komt qua strekking overeen met artikel 5, eerste en tweede lid, van de Binnenschepenwet. De wijziging betreft het vervangen van de discretionaire bevoegdheid van de directeur van de divisie Scheepvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat (vroeger: Hoofd Scheepvaartinspectie) ten aanzien van het verstrekken van een certificaat van onderzoek, door de bevoegdheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Zie verder de toelichting bij artikel 3.4.2, tweede lid.*

Artikel 3.1.7

Bij regeling van Onze Minister worden voorschriften gegeven ten aanzien van de geldigheidsduur van een certificaat van onderzoek. Onder geldigheidsduur wordt mede verstaan verkorting of verlenging van de geldigheidsduur van een afgegeven certificaat van onderzoek.

Toelichting artikel 3.1.7:

Artikel 6 van de Binnenschepenwet regelt de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek. Daarbij wordt rekening gehouden met het scheepstype. Dit is afwijkend van de uitgebreide bepalingen die toegepast worden bij de vaststelling van de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek voor schepen die zijn voorzien van dat certificaat op grond van de Herziene Rijnvaartakte. In verband met de harmonisatie van de nationale en de internationale bepalingen wordt er nu voor gekozen om de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek vast te stellen door middel van een regeling van Onze Minister.

Artikel 3.1.8

In het certificaat van onderzoek worden opgenomen de voorschriften die bij het gebruik van het binnenschip in acht moeten worden genomen, alsmede in voorkomende gevallen de toegestane afwijkingen en te treffen voorzieningen met vermelding van de binnenwateren en de periode, waar deze voor gelden.

*Toelichting artikel 3.1.8:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.1.9

De eigenaar van een binnenschip waarvoor een certificaat van onderzoek door Onze Minister of een in artikel 3.1.4, onderdeel a, genoemd document door een Nederlandse autoriteit is afgegeven draagt er zorg voor, dat Onze Minister, onderscheidenlijk deze autoriteit onverwijld in kennis wordt gesteld van:

- a. belangrijke schade en herstelling aan het binnenschip;
- b. verbouwing en andere ingrijpende wijziging van het binnenschip;
- c. overgang van de eigendom van het binnenschip.

Toelichting artikel 3.1.9:

Dit artikel is overgenomen uit artikel 7 van de Binnenschepenwet, met dien verstande dat het voorschrift is uitgebreid met de binnenschepen die op grond van de Herziene Rijnvaartakte door de Nederlandse autoriteit zijn voorzien van een certificaat van onderzoek.

Artikel 3.1.10

Bij regeling van Onze Minister worden ten aanzien van binnenschepen die voorzien moeten zijn van een certificaat van onderzoek voorschriften gegeven. Deze voorschriften kunnen betrekking hebben op het handhaven van de deugdelijke staat van het binnenschip, van de werktuigen en de uitrusting, de belading van het binnenschip, de inachtneming van het vrijboord, het aantal personen dat ten hoogste kan worden toegelaten en hetgeen overigens in het belang van de veiligheid van het binnenschip en de opvarenden dient te worden verricht of nagelaten.

*Toelichting artikel 3.1.10:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.1.11

1. De toestand, het gebruik en de uitrusting van het binnenschip worden gehandhaafd in overeenstemming met de vermeldingen in het certificaat van onderzoek dan wel in het in artikel 3.1.4, onderdeel a, b, c of e, genoemde document.

2. Aan een certificaat van onderzoek kan Onze Minister voorschriften verbinden, indien onder meer ouderdom, reeds bestaande of bijzondere constructie, inrichting, werktuigen of uitrusting van het

binnenschip het stellen van deze voorschriften naar het oordeel van Onze Minister noodzakelijk maakt.

Toelichting artikel 3.1.11:

(Zie conversietabel)

De tekst is sterk vereenvoudigd ten opzichte van de formulering van de oorspronkelijke artikelen. eerste lid:

Vanzelfsprekend dient ook te kunnen worden gehandhaafd aan de hand van andere toegelaten documenten dan het certificaat van onderzoek.

§ 4. Aanvullend certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.12

1. De regeling, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste lid, kan voor het gebruik op de binnenwateren van zone 2 technische voorschriften bevatten die strekken ter aanvulling op de voorschriften voor binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte.

2. De technische voorschriften, bedoeld in het eerste lid, kunnen slechts betreffen:

a. het minimum-vrijboord;

b. de veiligheidsafstand;

c. de waterdichtheid en stevigheid van de romp, ramen, deuren, patrijspoorten, luiken en dergelijke;

d. de ankeruitrusting, met inbegrip van de lengte van de ankerkettingen;

e. de lichtsignaalinrichting en de scheepshoorns;

f. het kompas;

g. de radiozend- en radio-ontvangstinstallatie (VHF);

h. reddingsmiddelen en bijboten;

i. de beschikbaarheid van zeekaarten;

j. middelen voor het kaartpassen;

k. middelen voor het bepalen van de waterdiepte;

l. de stabiliteit.

3. De regeling, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste lid, kan voor het gebruik op de binnenwateren van de zones 2 en 3, uitgezonderd die van de zone R, of 4 technische voorschriften bevatten die strekken ter aanvulling op de voorschriften voor binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte. Deze technische voorschriften zijn ten opzichte van dit certificaat van lichtere aard.

Toelichting artikel 3.1.12:

eerste lid:

Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Binnenschepenwet juncto artikel 2a, onderdeel a, onderdeel a, van het Binnenschepenbesluit is het certificaat van onderzoek niet vereist voor de aldaar genoemde binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte, ongeacht de wateren waarop zij zich bevinden.

Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Binnenschepenwet juncto artikel 2a, onderdeel b, van het Binnenschepenbesluit is het certificaat van onderzoek niet vereist voor passagiersschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte, voorzover zij zich bevinden op de binnenwateren van de zones 3 en 4. Voor de vaart op de binnenwateren van de zone 2 moeten passagiersschepen voldoen aan aanvullende technische voorschriften voor die wateren volgens bijlage III van het Binnenschepenbesluit. Zoals in de toelichting bij artikel 1.2 reeds vermeld komen binnenwateren van de zone 1 momenteel in Nederland niet voor. In het eerste lid wordt derhalve aangesloten bij het bestaande systeem.

tweede lid:

(zie conversietabel)

derde lid:

Deze bepaling geeft de mogelijkheid om een schip dat is voorzien van een certificaat van onderzoek op grond van de Herziene Rijnvaartakte te voorzien van een aanvullend certificaat van onderzoek, indien voor de vaart op binnenwateren van de zones 2, 3 of 4 afwijkende, dat wil zeggen lichtere eisen gelden ten opzichte van de eisen die gelden voor de vaart op de internationale Rijn. Dit komt bijvoorbeeld voor bij binnenschepen die binnen Nederland grotere samenstellen mogen voortbewegen

dan uit het certificaat van onderzoek voor de Rijn blijkt.

Artikel 3.1.13

1. Voor binnenschepen waarop aanvullende voorschriften als bedoeld in artikel 3.1.12 van toepassing zijn en die niet zijn voorzien van een certificaat van onderzoek verstrekt Onze Minister op aanvraag van de eigenaar van het binnenschip een aanvullend certificaat van onderzoek.

2. Onze Minister verstrekt voor zeeschepen ten behoeve van de vaart op de binnenwateren die geschiedt onder minder bezwarende omstandigheden dan tijdens de zee- of kustvaart een aanvullend certificaat van onderzoek.

3. Op het aanvullende certificaat van onderzoek zijn de artikelen 3.1.2 en 3.1.7 tot en met 3.1.11 van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 3.1.13:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Zeeschepen varen op de binnenwateren vaak onder gunstiger omstandigheden dan op zee. Zij mogen een grotere diepgang hebben en ze mogen met een groter aantal passagiers varen. Zeegaande pontons bijvoorbeeld dienen op zee te worden gesleept, terwijl ze op de binnenwateren mogen worden geduwd. Deze extra mogelijkheden voor zeeschepen op de binnenwateren worden vastgelegd in een aanvullend certificaat van onderzoek.

§ 5. Voorlopig certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.14

1. Onze Minister kan een voorlopig certificaat van onderzoek verstrekken voor een binnenschip, mits de veiligheid van het binnenschip en de opvarenden naar zijn oordeel voldoende gewaarborgd is:

a. tijdens de behandeling van de aanvraag van het certificaat van onderzoek; of

b. in het geval dat het binnenschip een zodanige schade heeft geleden dat de staat waarin het verkeert niet meer met het in het certificaat van onderzoek gestelde overeenstemt.

2. De periode gedurende welke een of meer voorlopige certificaten van onderzoek gezamenlijk geldig zijn bedraagt ten hoogste 26 weken.

3. Het voorlopige certificaat van onderzoek kan voorschriften bevatten die Onze Minister in het belang van de veiligheid van het binnenschip of de opvarenden nodig acht.

Toelichting artikel 3.1.14:

(zie conversietabel)

§ 6. Vrijstelling, ontheffing

Artikel 3.1.15

1. Onze Minister kan met betrekking tot bepaalde categorieën van binnenschepen van een of meer van de krachtens artikel 3.1.5, eerste lid, gestelde voorschriften vrijstelling verlenen, indien naar zijn oordeel de veiligheid van de binnenschepen en de opvarenden voldoende gewaarborgd is. Aan een vrijstelling kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van een of meer van de krachtens artikel 3.1.5, eerste lid, gestelde voorschriften. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Onze Minister kan een krachtens het tweede lid verleende ontheffing intrekken, indien de aldaar bedoelde voorschriften niet worden nageleefd.

Toelichting artikel 3.1.15:

(zie conversietabel)

Ontheffing wordt bijvoorbeeld verleend voor binnenschepen die hetzij in Nederland voor buitenlandse rekening zijn gebouwd, hetzij naar het buitenland zijn verkocht, en die eenmalig over de binnenwateren naar hun bestemmingsplaats worden gebracht.

§ 7. Onderzoek van schepen

Artikel 3.1.16

1. Onze Ministers, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, wijzen onder hen ressorterende ambtenaren aan die zijn belast met het onderzoek van binnenschepen ingevolge deze afdeling.

2. Onze Ministers, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, kunnen in overeenstemming met de ambtgenoten die het aangaat andere diensten en personen, ressorterende onder een ander departement dan dat van Onze Ministers, aanwijzen die voor het verrichten van werkzaamheden samenhangende met het onderzoek van binnenschepen, ter beschikking worden gesteld van Onze Ministers en van de door hen aangewezen onder hen ressorterende ambtenaren.

3. Onze Ministers, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, stellen in overeenstemming met de ambtgenoten die het aangaat voor de krachtens het tweede lid aangewezen diensten en personen beleidsregels betreffende de vervulling van hun taak.

4. Onze Ministers, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, kunnen instellingen of personen aanwijzen:

a. wier verklaringen, dat de constructie, de inrichting, de werktuigen en de uitrusting van een binnenschip voldoen aan hun voorschriften dan wel aan de in artikel 3.1.5, eerste lid, bedoelde voorschriften, een onderdeel vormen van het onderzoek van binnenschepen;

b. voor het verrichten van werkzaamheden samenhangend met het onderzoek van binnenschepen, bedoeld in de artikelen 3.1.6, eerste lid, of 3.2.2, eerste lid, onderdeel a.

5. Een aanwijzing als bedoeld in het tweede of vierde lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

6. Het onderzoek van binnenschepen wordt bij regeling van Onze Minister nader geregeld.

7. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

*Toelichting artikel 3.1.16:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.1.17

1. Ten aanzien van binnenschepen waarvoor een certificaat van onderzoek is afgegeven wordt in de gevallen, bedoeld in artikel 3.1.9, onderdeel a of b, of bij vermoeden van ernstige gebreken aan het binnenschip een onderzoek ingesteld. De eigenaar is verplicht om op vordering van de ambtenaar, belast met het onderzoek van binnenschepen, medewerking te verlenen aan dat onderzoek.

2. De eigenaar richt zich naar de door Onze Minister naar aanleiding van het onderzoek voorgeschreven voorzieningen.

3. Onze Minister kan het certificaat intrekken, indien:

a. bij het onderzoek blijkt dat niet wordt voldaan aan de in artikel 3.1.5, eerste lid, bedoelde voorschriften;

b. bij het onderzoek blijkt dat bij gebruik van het binnenschip de veiligheid van de arbeid in gevaar wordt gebracht;

c. niet wordt voldaan aan de vordering tot medewerking aan het onderzoek.

4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

*Toelichting artikel 3.1.17:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.1.18

1. De kosten van een onderzoek en daarmee samenhangende werkzaamheden, voorzover deze worden verricht door de in artikel 3.1.16, eerste en tweede lid, bedoelde diensten en personen, komen ten laste van het Rijk:

a. indien naar aanleiding van een vermoeden ten aanzien van de aanwezigheid van ernstige gebreken aan het binnenschip op grond van artikel 3.1.17 een onderzoek is ingesteld en, hetzij bij dat onderzoek, hetzij na bezwaar of beroep tegen de intrekking van het certificaat van onderzoek, gebleken is, dat het vermoeden onjuist is geweest; of

b. indien ingevolge artikel 3.1.19, eerste lid, het gebruik van een binnenschip op de binnenwateren is onderbroken en, hetzij bij een daaropvolgend onderzoek, hetzij na bezwaar of beroep tegen het onderbreken, gebleken is, dat het onderbreken van het gebruik ten onrechte is geschied.

2. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

*Toelichting artikel 3.1.18:
(zie conversietabel)*

§ 8. Stilleggen van schepen

Artikel 3.1.19

1. Ambtenaren als bedoeld in artikel 3.1.16, eerste lid, kunnen het gebruik van een binnenschip op de binnenwateren onderbreken, indien de staat waarin het zich bevindt zodanig is dat de veiligheid ervan en van de opvarenden of van andere binnenschepen en hun opvarenden onmiddellijk gevaar loopt.

2. In geval van toepassing van het eerste lid draagt de gezagvoerder er zorg voor, dat het binnenschip onverwijld en met inachtneming van de aanwijzingen van de ambtenaar naar een door de ambtenaar geschikt geachte plaats wordt gebracht.

3. De gezagvoerder is verplicht het binnenschip op de aangewezen plaats te laten liggen, totdat de redenen voor het onderbreken van het gebruik zijn weggenomen.

4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op zeeschepen.

*Toelichting artikel 3.1.19:
(zie conversietabel)*

Afdeling 2. Veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid aan boord van binnenschepen

Artikel 3.2.1

Deze afdeling is niet van toepassing op pleziervaartuigen.

Toelichting artikel 3.2.1:

Artikel 13, derde lid, onderdeel b, 4°, van de Binnenschepenwet zondert drijvende werktuigen uit van de voorschriften met betrekking tot de arbeidsomstandigheden aan boord. Bij of krachtens de Arbeidsomstandighedenwet worden ten aanzien van drijvende werktuigen evenmin voorschriften gegeven. De arbeidsomstandigheden op drijvende werktuigen zijn, gelet op hun aard, wel onder de werking van het ROSR 1995 gebracht. Het is inconsequent en dus ongewenst, dat de regelgeving terzake niet eenduidig is. Het eenduidig maken van de regelgeving terzake past ook in het beleid om de eigen Nederlandse binnenvaartwetgeving en de binnenvaartwetgeving die voortvloeit uit de Herziene Rijnvaartakte zoveel mogelijk op één lijn te brengen.

Artikel 3.2.2

1. Ter bevordering van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord van binnenschepen worden bij regeling van Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, voorschriften gegeven met betrekking tot:

a. de inrichting en de uitrusting van binnenschepen, niet zijnde binnenschepen die te boek staan in een buitenlands register voor binnenschepen en die voor de vaart tussen het buitenland en Nederland worden gebruikt;

b. de arbeid aan boord, daaronder niet begrepen het laden en lossen van goederen.

2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn tevens van toepassing op binnenschepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden, voorzover zij verenigbaar zijn met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven regels.

*Toelichting artikel 3.2.2:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.2.3

1. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van krachtens artikel 3.2.2 gestelde voorschriften. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kan een krachtens het eerste lid verleende ontheffing intrekken, indien de daaraan verbonden voorschriften niet worden nageleefd.

*Toelichting artikel 3.2.3:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.2.4

Bij regeling van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, in overeenstemming met Onze Minister, kunnen met betrekking tot de naleving van de krachtens artikel 3.2.2 gestelde voorschriften regels worden gesteld, die in elk geval de termijn bevatten binnen welke er aan behoort te zijn voldaan.

*Toelichting artikel 3.2.4:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.2.5

Bij toepassing van artikel 3.1.17, eerste en tweede lid, treft de eigenaar de door Onze Minister voorgeschreven voorzieningen in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, indien het de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord betreft.

*Toelichting artikel 3.2.5:
Zie toelichting artikel 3.1.17.*

Afdeling 3. Scheepsmeting

Artikel 3.3.1

Deze afdeling is van toepassing op:

- a. een binnenschip dat ingevolge artikel 785, eerste lid, met inachtneming van het tweede lid, onderdeel a, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek is gesteld;
- b. een zeeschip dat op grond van een aanvullend certificaat van onderzoek met een grotere diepgang voor de vaart op de binnenwateren dan voor de zee- of kustvaart is toegelaten.

*Toelichting artikel 3.3.1:
onderdeel a. In plaats van de criteria uit te schrijven is gekozen voor verwijzing naar het desbetreffende artikel van het Burgerlijk Wetboek.
onderdeel b. Het komt voor dat de eigenaar van een zeeschip (dat kan ook een buitenlands zeeschip zijn) voor gebruik op de binnenwateren een grotere diepgang verlangt teneinde meer lading te kunnen vervoeren. Dit betreft diverse soorten zeeschepen, zoals sleepopperzuigers, pontons en motorvrachtschepen (kustvaarders). Het schip wordt dan technisch onderzocht volgens de bepalingen van het Binnenschepenbesluit zoals die gelden bij de vergrote diepgang. Op het aanvullend certificaat van onderzoek is plaats voor de vermelding van het laadvermogen. Wanneer er geen binnenmeetbrief voor het schip is afgegeven, is er geen laadvermogen voor de vergrote diepgang bepaald. De zeemeetbrief vermeldt geen laadvermogen, doch alleen een maat voor de inhoud in GT (gross tonnage). Om die reden wordt voor deze gevallen een meetbrief voor de binnenvaart voorgeschreven.*

Artikel 3.3.2

1. Een binnenschip is voorzien van een geldige meetbrief, afgegeven op grond van de op 15 februari 1966 te Genève tot stand gekomen Overeenkomst nopens de meting van binnenvaartuigen (Trb.1967, 43).

2. Een zeeschip als bedoeld in artikel 3.3.1, onderdeel b, is voorzien van een meetbrief voor de binnenvaart.

Toelichting artikel 3.3.2:

eerste lid:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Zie toelichting artikel 3.3.1, onderdeel b.

Artikel 3.3.3

Bij regeling van Onze Minister worden ter uitvoering van artikel 3.3.2 voorschriften gegeven betreffende:

- a. de meting;
- b. de aanvraag en de afgifte van meetbrieven;
- c. de overige werkzaamheden samenhangend met de meting.

Toelichting artikel 3.3.3:

(zie conversietabel)

(zie toelichting artikel 3.3.1, onderdeel b)

Afdeling 4. Bemanning

Artikel 3.4.1

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vaartijden en bemanningssterkte en de hiermee verband houdende eisen voor schepen en voor uitrustingsstukken van binnenschepen.

2. Deze afdeling is van toepassing op:

- a. een schip met een lengte van ten minste 20 meter;
- b. een schip waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt;
- c. een sleepboot, een duwboot of een sleep-duwboot, tenzij deze blijkens een verklaring van

Onze Minister uitsluitend wordt gebruikt als pleziervaartuig;

- d. een passagiersschip;
- e. een veerpont;
- f. een veerboot.

3. Deze afdeling is niet van toepassing op:

- a. een pleziervaartuig;
- b. een bunkerstation;
- c. een zeeschip dat uitsluitend wordt gebruikt voor het vangen van vis op zee als bedoeld in

de Visserijwet 1963;

d. een zeeschip, niet zijnde een havensleepboot:

1°. dat gebruik dient te maken van een loods en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11, van de Scheepvaartverkeerswet;

2°. dat van de loodsplicht is vrijgesteld op grond van artikel 10, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet of waarvoor ontheffing is verleend op grond van artikel 10, derde lid, van die wet, en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld onder 1°; of

3°. dat zich bevindt in de haven van Scheveningen;

e. een zeeschip dat voldoet aan bij regeling van Onze Minister overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties gegeven voorschriften.

4. Het tweede en derde lid zijn tevens van toepassing op een schip dat zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevindt, voorzover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziane Rijnvaartakte gegeven regels.

Toelichting artikel 3.4.1:

Bij het definiëren van de reikwijdte van deze afdeling is aansluiting gezocht bij het ROSR 1995. Dit is uit het oogpunt van harmonisatie gewenst, omdat de nationale regeling met betrekking tot de

vaartijden en bemanningssterkte inhoudelijk nauw samenhangt met hoofdstuk 23 van het ROSR 1995. In Nederland mogen sinds de laatste herziening van dat hoofdstuk 23 beide voornoemde regelingen worden toegepast op de Rijn, de Lek en de Waal, zolang de Duitse grens niet wordt gepasseerd.

Ten opzichte van artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart zijn in dit artikel de volgende wijzigingen aangebracht:

- de vloten als categorie worden niet meer genoemd; deze komen in de binnenvaart niet meer voor;
- schepen bestemd tot het redden van drenkelingen worden niet meer genoemd. Gezien de veiligheids- en kwaliteitseisen die het reddingswezen zichzelf oplegt en de professionaliteit ervan, wordt het handhaven van deze uitzondering niet meer noodzakelijk geacht;
- de uitzondering voor schepen met een waterverplaatsing van minder dan 15 kubieke meter of een laadvermogen van minder dan 15 ton wordt vervangen door het inzichtelijker criterium van ten minste 20 meter lengte of van het product van lengte, breedte en diepgang van ten minste 100; hetzelfde geldt met betrekking tot het criterium bedrijfsmatige vervoer van 12 of minder personen buiten de bemanningsleden op schepen met een waterverplaatsing van minder dan 15 kubieke meter.

Een en ander vloeit voort uit de keuze voor harmonisering met het ROSR 1995. Het criterium "bedrijfsmatig", dat artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart hanteert voor het vervoer van goederen, komt daarmee te vervallen; dit is eveneens in overeenstemming met het ROSR 1995. Het criterium "bedrijfsmatig" bij het vervoer van personen wordt nog wel gehanteerd in de definities van passagiersschip, veerpont en veerboot om tot een duidelijke afbakening met de pleziervaart te komen.

Het niet-gedefinieerde begrip zeevissersschepen uit artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart is vervangen door de omschrijving "zeeschepen die uitsluitend worden gebruikt voor het vangen van vis op zee als bedoeld in de Visserijwet 1963". Dat betekent, dat deze vissersschepen buiten de toepassing van deze afdeling vallen, indien zij vis vangen slechts op zee en niet (ook) op de binnenwateren. Dit laatste is het geval bij onder meer de zogenaamde mosselkotters, die weliswaar als zeeschip geregistreerd staan, maar hun vangsten (ook) doen op de binnenwateren. Zij vallen dus wel onder de toepassing van deze afdeling.

In het derde lid, onderdeel a, is aangegeven, dat de afdeling niet van toepassing is op pleziervaartuigen. Sleepboten, duwboten en sleep-duwboten die met een verklaring van Onze Minister kunnen aantonen een pleziervaartuig te zijn vallen hier dus ook onder. Zie hiervoor ook de toelichting bij artikel 3.1.1, onderdeel c.

In het derde lid, onderdeel d, 1°, is de uitzondering in artikel 4, onderdeel i, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart voor zeeschepen die zich bevinden op de scheepvaartweg van Rotterdam naar Gorinchem niet expliciet overgenomen, omdat ingevolge artikel 5 van het Loodsplichtbesluit 1995 de gezagvoerder van een zeeschip voor deze wateren is vrijgesteld van de loodsplicht.

(zie voorts conversietabel)

Artikel 3.4.2

1. De in artikel 3.4.1, eerste lid, bedoelde regeling betreft in ieder geval:
 - a. verschillende binnenwateren of soorten binnenwateren;
 - b. verschillende soorten binnenschepen;
 - c. onderzoek en keuring en daarmee samenhangende documenten;
 - d. erkenning van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
 - e. aanwijzing van en aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.
2. In het belang van de arbeidsbescherming en de veiligheid van de vaart kan de regeling, bedoeld in artikel 3.4.1, eerste lid, aanvullende voorschriften bevatten inzake:
 - a. de toestand waarin bemanningsleden geen arbeid mogen verrichten;
 - b. de rusttijden van bemanningsleden;
 - c. de vaartijden van binnenschepen;
 - d. de samenstelling van de minimumbemanning van in die regeling aan te wijzen soorten binnenschepen en categorieën daarvan en bij te onderscheiden exploitatiewijzen, alsmede de aan bemanningsleden te stellen eisen;
 - e. eisen aan de deskundigheid van bemanningsleden, waaronder begrepen opleiding en ervaring.

Toelichting 3.4.2,
eerste lid:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Dit artikellid is afgeleid van artikel 5 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. De verplichtingen betreffende de registratie van gegevens is ondergebracht in hoofdstuk 4 van dit wetsvoorstel. Opgemerkt wordt dat de in artikel 6 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart vastgelegde bevoegdheid van de Minister om ten aanzien van bepaalde groepen van bemanningsleden dan wel van bepaalde categorieën schepen vrijstelling te verlenen, eveneens onder het bereik van dit artikel valt. Om die reden is er van afgezien een specifiek artikel analoog aan het genoemde artikel 6 in dit wetsvoorstel op te nemen.

De Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het daarbij behorende Besluit sluiten aan bij hoofdstuk 23 van het ROSR 1995. Desondanks is het, gelet op de specifieke Nederlandse situatie in vergelijking met de andere lidstaten van de Herzene Rijnvaartakte, noodzakelijk om van hoofdstuk 23, zonder daarmee in strijd te komen, af te kunnen wijken. Randvoorwaarde daarbij is, dat aan de genoemde doelstellingen, in casu de arbeidsbescherming en de veiligheid van de vaart, geen afbreuk wordt gedaan.

Onderdeel d is afgeleid van de artikelen 12 tot en met 12c, 13 en 14 van het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart.

(zie conversietabel)

Artikel 3.4.3

De minimumbemanning van andere dan de in artikel 3.4.2, tweede lid, onderdeel d, bedoelde binnenschepen is, rekening houdend met de afmetingen, de bouw, de inrichting en de bestemming ervan, voldoende met het oog op de veiligheid van de vaart en de arbeid aan boord. Onze Minister kan de minimumbemanning van deze schepen vaststellen.

Toelichting 3.4.3:

(zie conversietabel)

Dit artikel komt qua strekking overeen met artikel 14, tweede lid, van het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. De wijziging betreft het vervangen van de discretionaire bevoegdheid van de directeur van de divisie Scheepvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat (vroeger: Hoofd Scheepvaartinspectie) ten aanzien van het vaststellen van bemanningsvoorschriften voor niet ingevolge artikel 3.4.2, tweede lid, onderdeel d, aangewezen schepen of categorieën daarvan, door de bevoegdheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Zie daarvoor ook het algemene deel van de memorie van toelichting, onderdeel 6.3.3, en de toelichting bij artikel 3.4.2, tweede lid. Een en ander is tevens in overeenstemming met het in de Algemene wet bestuursrecht vastgelegde principe geen attributie toe te passen in de regelgeving. Het betreft in het onderhavige artikel de bemanningsvoorschriften voor schepen zoals bijvoorbeeld sleepschepen, veerponten en drijvende werktuigen waarvoor geen specifieke bemanningstabellen zijn opgesteld. Omdat sinds de derde wijziging van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart in 1998 de verantwoordelijkheid van de Minister van Sociale Zaken voor die wet is komen te vervallen, is er geen aanleiding meer om de onder dat ministerie ressorterende Arbeidsinspectie te betrekken bij het vaststellen van deze bemanningsvoorschriften, zoals voorheen formeel in het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart nog was vastgelegd. Een en ander is tevens in overeenstemming met de overeenkomstige voorschriften in hoofdstuk 23 (het bemanningshoofdstuk) van het ROSR 1995.

Artikel 3.4.4

Een vrouw die krachtens arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid mag geen deel uitmaken van de minimumbemanning gedurende zes weken voor de vermoedelijke datum van haar bevalling en zeven weken na de datum van haar bevalling.

Toelichting 3.4.4:

Dit artikel is overgenomen uit artikel 16 van het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en qua formulering vereenvoudigd.

Artikel 3.4.5

1. Een bemanningslid is in het bezit van een geneeskundige verklaring, afgegeven door een arts die is aangewezen door Onze Minister dan wel door een bevoegde autoriteit in het buitenland,

waaruit blijkt dat hij voldoet aan de eisen betreffende de lichamelijke en geestelijke geschiktheid als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, aanhef en onderdeel a.

2. De artikelen 3.5.6, eerste tot en met vierde en zesde lid, 3.5.13 en 3.5.14 zijn van overeenkomstige toepassing.

*Toelichting artikel 3.4.5:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.4.6

1. Een ambtenaar als bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, kan vorderen dat binnen een door hem te stellen termijn een nieuwe geneeskundige verklaring wordt afgegeven, indien hij redelijkerwijs vermoedt dat de houder daarvan niet meer voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 3.4.5, eerste lid.

2. Indien een geneeskundige verklaring wordt afgegeven, overeenkomstig het eerste lid, komen de kosten van afgifte ten laste van het Rijk.

3. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven met betrekking tot het eerste lid.

*Toelichting artikel 3.4.6:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.4.7

1. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het krachtens artikel 3.4.2 bepaalde.

2. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Een ontheffing kan worden ingetrokken, indien een daaraan verbonden voorschrift niet wordt nageleefd.

*Toelichting artikel 3.4.7:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.4.8

1. De eigenaar en diens werkgever zijn verplicht tot naleving van het krachtens artikel 3.4.2, eerste en tweede lid, onderdelen a tot en met d, bepaalde, van het tot hen gerichte, krachtens artikel 3.4.2, tweede lid, onderdeel e, bepaalde en van de krachtens artikel 3.4.7, tweede lid, aan een ontheffing verbonden voorschriften.

2. Een bemanningslid is verplicht tot naleving van het tot hem gerichte krachtens artikel 3.4.2, eerste en tweede lid, onderdelen a en e, bepaalde en van de tot hem gerichte krachtens artikel 3.4.7, tweede lid, aan een ontheffing verbonden voorschriften.

*Toelichting artikel 3.4.8:
(zie conversietabel)*

Afdeling 5. Vaarbewijs

§ 1. Algemeen

Artikel 3.5.1

1. De gezagvoerder is bij het varen op de binnenwateren in het bezit van een geldig vaarbewijs, indien zijn schip:

a. een lengte heeft van ten minste 20 meter;

b. een binnenschip is dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden;

c. een veerpont is die een snelheid van 30 kilometer of meer per uur ten opzichte van het water kan bereiken;

d. een sleepboot, een duwboot of een sleep-duwboot is, tenzij deze blijkens een verklaring van Onze Minister uitsluitend wordt gebruikt als pleziervaartuig;

- e. een pleziervaarttuig is met een lengte van ten minste 15 meter en minder dan 25 meter;
 - f. een lengte heeft van ten minste 15 en minder dan 20 meter en niet behoort tot de in de onderdelen b, c en d bedoelde schepen; of
 - g. een lengte heeft van minder dan 15 meter, door middel van zijn eigen mechanische voortstuwingsmiddelen zelfstandig kan varen en een snelheid van meer dan 20 kilometer per uur ten opzichte van het water kan bereiken, en niet behoort tot de in de onderdelen b, c en d bedoelde schepen.
2. Een groot vaarbewijs is geldig voor het varen met een schip als bedoeld in het eerste lid.
 3. Een beperkt groot vaarbewijs is geldig voor het varen met een schip met een lengte van minder dan 35 meter dat niet behoort tot de in het eerste lid, onderdelen b, c en d, bedoelde schepen.
 4. Een klein vaarbewijs is geldig voor het varen met een schip dat behoort tot de in het eerste lid, onderdelen e, f en g, bedoelde schepen.
 5. Het vaarbewijs is geldig op rivieren, kanalen en meren of op alle binnenwateren. Voor de toepassing van dit lid worden onder rivieren, kanalen en meren verstaan de binnenwateren met uitzondering van de Westerschelde, de Oosterschelde, de Waddenzee, de Eems, de Dollard en het IJsselmeer met inbegrip van het IJmeer en het Markermeer met uitzondering van de Gouwe. Bij regeling van Onze Minister kunnen binnenwateren worden aangewezen waarbij van de in de tweede volzin gemaakte indeling wordt afgeweken.
 6. Voor een veerpont die niet behoort tot de in het tweede lid, onderdelen b en c, bedoelde schepen worden bij regeling van Onze Minister onder meer met betrekking tot de grootte van de veerpont, de aard van het vaarwater, het aantal te vervoeren personen buiten de bemanningsleden en de manoeuvreerbaarheid nadere voorschriften gegeven.
 7. Dit artikel is tevens van toepassing op een schip dat zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevindt, voorzover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herzene Rijnvaartakte gegeven regels.

Toelichting artikel 3.5.1:

In het eerste lid is bepaald, dat voor de aldaar bedoelde schepen de gezagvoerder in het bezit dient te zijn van een vaarbewijs. Zoals aangegeven in het algemene deel van de memorie van toelichting, onderdeel 5.4, wordt in dit wetsvoorstel gekozen voor een andere benadering van de vaarbewijsplicht. Dat betekent, dat, anders dan in de Binnenschepenwet, het lengtecriterium een belangrijkere rol is gaan spelen ten koste van het criterium bedrijfsmatige vaart. Daardoor zal de handhaafbaarheid verbeteren. Het Reglement Rijnpatenten 1998 heeft daarvoor model gestaan, hetgeen uit het oogpunt van harmonisatie wenselijk is, mede omdat de Binnenvaartwet ook van toepassing zal zijn op het Rijnkruisend verkeer. Kenmerkende verschillen die blijven bestaan tussen beide regelingen betreffen met name de voorschriften ten aanzien van veerboten en veerponten (vallende onder het onderdeel b), de sleep- en duwvaart en de regels ten aanzien van snelle schepen.

Evenals dit bij het Reglement Rijnpatenten 1998 met het groot patent het geval is, is het groot vaarbewijs geldig voor het varen met alle in het eerste lid bedoelde schepen. Dit staat in het tweede lid aangegeven. Het voorbeeld van het Reglement Rijnpatenten 1998 wordt verder gevolgd in het derde en vierde lid, waar wordt aangegeven op welke schepen met een beperkt groot vaarbewijs en een klein vaarbewijs kan worden gevaren.

Het eerste lid, onderdeel a, juncto het tweede lid betreffende de lengtegrens van 20 meter komt overeen met de waarde opgenomen in de Binnenschepenwet die een groot vaarbewijs voorschrijft. Wel wordt in dit wetsvoorstel het aanvullende criterium betreffende het bedrijfsmatig gebruik van het schip geschrapt.

Het eerste lid, onderdeel b, juncto het tweede lid stemt overeen met het voorschrift uit de Binnenschepenwet dat een groot vaarbewijs voorschrijft voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan 12 personen buiten de bemanningsleden.

Het eerste lid, onderdeel c, juncto het tweede lid sluit aan bij de huidige praktijk, waarbij aan de gezagvoerders van de zogenaamde snelle veerponten, en op lokaal niveau aan die van watertaxi's, overeenkomstige eisen worden gesteld. De norm van 30 km is te beschouwen als een harde norm en dient derhalve in het wetsvoorstel te worden opgenomen.

Het eerste lid, onderdeel d, juncto het tweede lid is een aanscherping ten opzichte van het overeenkomstige voorschrift in de Binnenschepenwet. Uit het oogpunt van harmonisatie met het

Reglement Rijnpatenten 1998 en de nationale regelingen in de ons omringende landen is ervoor gekozen om voor het voeren van een sleepboot, een duwboot en een sleep-duwboot voortaan een groot vaarbewijs te verlangen, tenzij er sprake is van uitsluitend gebruik van het schip als pleziervaartuig. In de praktijk wordt voor het voeren van deze schepen in de niet-recreatieve sfeer in zeer overwegende mate al het groot vaarbewijs gebruikt. Een andere overweging is, dat in het geval dat een dergelijk schip een ander schip voortbeweegt, het totale lengtebeslag in de praktijk de grens van 20 meter in het algemeen ruim zal overtreffen. De eis van het in het bezit zijn van een groot vaarbewijs blijft gelden, ook als een dergelijk schip vrij vaart. Dit vloeit voort uit de wens tot harmonisatie met voornoemde regelingen en uit de wens om tot een betere handhaafbaarheid van de wet te komen.

Nieuw is het derde lid, dat de gezagvoerder van schepen met een lengte van minder dan 35 meter met een beperkt groot vaarbewijs kan volstaan. Aanvullende voorwaarde daarbij is dat deze schepen niet behoren tot de onderdelen b, c en d van het tweede lid, dat wil zeggen dat het niet betreft binnenschepen (in casu passagierschepen, veerboten, veerponten) met meer dan 12 personen buiten de bemanningsleden, snelle veerponten of sleepboten, duwboten en sleep-duwboten. Ten opzichte van de Binnenschepenwet betekent dit een verlichting voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen met kleine schepen en ten opzichte van het niet-bedrijfsmatig vervoer een aanscherping van de eisen voor de grotere schepen. De grens van 35 meter is ontleend aan de Regeling Rijnpatenten 1998, waar een overeenkomstig onderscheid geldt tussen het zogenoemde groot patent en het klein patent. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemene deel van de memorie van toelichting.

Het vierde lid strekt ertoe, dat gezagvoerders van pleziervaartuigen met een lengte van minder dan 25 meter in plaats van een groot vaarbewijs of een beperkt groot vaarbewijs een klein vaarbewijs mogen overleggen.

Samenvattend is de belangrijkste wijziging ten aanzien van de Binnenschepenwet het in het eerste lid, onderdeel a, juncto het derde lid opgenomen voorschrift, dat voortaan ook de gezagvoerders van niet-bedrijfsmatig gebruikte schepen in het bezit moeten zijn van een groot vaarbewijs, indien het schip 35 meter of langer is, en in het bezit van een beperkt groot vaarbewijs, indien het schip korter is dan 35 meter. Voor schepen kleiner dan 25 meter (eerste lid, onderdeel e, juncto vierde lid), maar (gelet op het eerste lid, onderdeel f, juncto vierde lid) 20 meter of langer, geldt dat voor de pleziervaart een klein vaarbewijs het beperkt groot vaarbewijs of groot vaarbewijs mag vervangen.

In het eerste lid, onderdeel f, juncto het vierde lid is vastgelegd dat de gezagvoerder van elk schip met een lengte van tenminste 15 meter en kleiner dan 20 meter in het bezit moet zijn van ten minste een klein vaarbewijs. Dit voorschrift is, evenals het in het eerste lid, onderdeel g, juncto het vierde lid genoemde voorschrift betreffende de zogenaamde snelle motorboten kleiner dan 15 meter, onveranderd uit de Binnenschepenwet overgenomen.

*Vijfde en zevende lid:
(zie conversietabel).*

Bij regeling van Onze Minister kan ten aanzien van bepaalde binnenwateren van het in het vijfde lid opgenomen onderscheid tussen rivieren, kanalen en meren en de zogenaamde ruime binnenwateren worden afgeweken. Deze regeling voorkomt, dat, wanneer bijvoorbeeld wegens waterstaatkundige werken op een specifieke plaats tot een andere indeling aanleiding zou ontstaan, de wet zou moeten worden gewijzigd.

Het zesde lid bepaalt dat ten aanzien van andere dan de zogenaamde snelle veerponten bij ministeriële regeling nadere voorschriften ten aanzien van de vaarbewijsplicht zullen worden vastgesteld. Overweging om dit bij ministeriële regeling te doen vaststellen is de grote diversiteit die er bestaat ten aanzien van veerponten en die dit maatwerk noodzakelijk maakt. Genoemd kunnen worden als criteria de grootte van de veerponten, de aard van het vaarwater, het aantal passagiers en de manoeuvreerbaarheid (bijvoorbeeld het al dan niet vrijvaren van de veerponten). Een en ander sluit aan op artikel 2c van de Regeling vrijstellingen Binnenschepenwet.

Artikel 3.5.2

Deze afdeling is niet van toepassing op:

- a. een binnenschip dat uitsluitend door spierkracht wordt voortbewogen;
- b. een drijvende werktuig dat zich bevindt in een grind- of zandgat, alsmede een bunkerstation.

*Toelichting artikel 3.5.2:
(zie conversietabel)*

Dit artikel is afkomstig van artikel 17, eerste lid, onderdelen c en d, van de Binnenschepenwet. Onderdeel b van voornoemd artikellid, de binnenschepen die bestemd zijn tot het redden van drenkelingen, is niet overgenomen. In de handhavingspraktijk is gebleken, dat, wegens het ontbreken van een definitie van dit soort schepen, er mensen zijn die zich ten onrechte beroepen op het met hun schip voldoen aan deze uitzondering. Het niet overnemen ervan behoeft niet op bezwaar te stuiten, aangezien het reddingswezen uit professionele organisaties bestaat die zelf voor de benodigde opleidingen (ook voor het vaarbewijs) zorg dragen. Zie tevens de toelichting ter zake van reddingboten bij artikel 3.1.4.

Onderdeel a van voornoemd artikellid van de Binnenschepenwet is opgenomen in artikel 1.5 van dit wetsvoorstel. In de toelichting bij dat artikel is daaraan aandacht besteed.

Artikel 3.5.3

1. Artikel 3.5.1, eerste lid, is niet van toepassing op de gezagvoerder die in het bezit is van een bij regeling van Onze Minister aangewezen krachtens de Herziene Rijnvaartakte afgegeven geldig gelijkwaardig vaarbewijs of van een geldig gelijkwaardig vaarbewijs als bedoeld in artikel 3.5.16, derde lid.

2. Artikel 3.5.1, eerste lid, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op de gezagvoerder van een zeeschip:

a. indien met hem een persoon zich aan boord bevindt die in het bezit is van een geldig groot vaarbewijs, van een bij regeling van Onze Minister aangewezen krachtens de Herziene Rijnvaartakte afgegeven daaraan gelijkwaardig vaarbewijs of van een daaraan gelijkwaardig vaarbewijs als bedoeld in artikel 3.5.16, derde lid; of

b. indien het een zeeschip betreft, niet zijnde een havensleepboot:

1°. dat gebruik dient te maken van een loods en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11, van de Scheepvaartverkeerswet;

2°. dat van de loodsplicht is vrijgesteld op grond van artikel 10, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet of waarvoor ontheffing is verleend op grond van artikel 10, derde lid, van die wet, en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld onder 1°; of

3°. dat zich bevindt in de haven van Scheveningen.

*Toelichting artikel 3.5.3,
eerste lid:*

(zie conversietabel)

Behalve het groot patent dat in de plaats kan komen van het groot vaarbewijs, beperkt groot vaarbewijs en het klein vaarbewijs, geldt ook hier dat het klein patent in de plaats kan komen van het beperkt groot vaarbewijs en het klein vaarbewijs, en dat het sportpatent het klein vaarbewijs kan vervangen.

tweede lid:

Het is zuiverder om de verplichting tot het aan boord van een zeeschip aanwezig zijn van een persoon in het bezit van een groot vaarbewijs en dergelijke op te nemen in onderhavige afdeling in plaats van in afdeling 4. Hiermee wordt voorkomen, dat het regime met betrekking tot de vaarbewijzen ten aanzien van de gezagvoerder van een zeeschip afwijkt van hetzelfde regime dat hem wordt opgelegd in het kader van afdeling 4 van dit hoofdstuk. Dat was namelijk het geval in de verhouding tussen artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de Binnenschepenwet en de artikelen 4 en 5, eerste lid, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. Dit geldt eveneens voor de uitzondering van de vaarbewijsplicht, indien het zeeschip vaart op de zogenaamde loodsplichtige wateren of zich in de Scheveningse haven bevindt (tweede lid, aanhef en onderdeel b), met dien verstande dat deze uitzondering, als zijnde van belang voor de bemanning van het zeeschip, ook in artikel 3.4.1, derde lid, aanhef en onderdeel d, te vinden is. Verwezen wordt tevens naar de toelichting bij laatstgenoemd artikellid.

§ 2. Voorschriften voor de afgifte van het vaarbewijs

Artikel 3.5.4

1. Onze Minister geeft een vaarbewijs af na overlegging van verklaringen, waaruit blijkt, dat de aanvrager voldoet aan bij regeling van Onze Minister te stellen eisen om het binnenschip veilig te voeren.

2. De in het eerste lid bedoelde eisen hebben betrekking op:

a. de algemene lichamelijke geschiktheid, in het bijzonder de geschiktheid van de gezichts- en gehoororganen, en de geestelijke geschiktheid; en

b. de kennis en de bekwaamheid om het binnenschip te voeren.

3. De in het eerste lid bedoelde eisen kunnen voorts betrekking hebben op de vaartijd. Onder vaartijd wordt verstaan de tijd die na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar is doorgebracht als lid van de dekbemannning van een schip.

4. De in het eerste lid bedoelde eisen kunnen verschillend zijn naar gelang het betreft een vaarbewijs geldig op alle binnenwateren of een vaarbewijs geldig op een gedeelte van de binnenwateren en naar gelang het betreft een groot, een beperkt groot of een klein vaarbewijs.

Toelichting artikel 3.5.4, eerste lid:

De Minister geeft het vaarbewijs af. Overeenkomstig de bestaande praktijk (Besluit mandaat afgifte vaarbewijzen binnenvaart) zal de Minister bij de inwerkingtreding van dit artikel ingevolge een nieuw te nemen mandaatbesluit het Koninklijk Onderwijsfonds voor de Scheepvaart (het KOFS) en de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB (de ANWB) aanwijzen als de instellingen die zijn belast met de afgifte van het groot en beperkt groot, respectievelijk het klein vaarbewijs.

tweede tot en met vierde lid:

(zie conversietabel)

Evenals thans het geval is in de Regeling vrijstellingen Binnenschepenwet zal de Minister bij de in de regeling te stellen eisen de mogelijkheid opnemen om onder voorwaarden geheel of gedeeltelijk vrijstelling te verlenen van die eisen.

Artikel 3.5.5

1. Een vaarbewijs wordt niet afgegeven aan degene:

a. die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt;

b. van wie ingevolge artikel 3.5.12, tweede lid, inlevering van het vaarbewijs is gevorderd dan wel wiens vaarbewijs is ingenomen.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland, waarvan de houder in Nederland woont.

Toelichting artikel 3.5.5:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.6

1. Het onderzoek of de aanvrager voldoende lichamenlijk en geestelijk geschikt is als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, onderdeel a, geschiedt door een of meer deskundigen die door Onze Minister worden aangewezen. De deskundige geeft een verklaring af, indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Indien uit de in het eerste lid bedoelde verklaring blijkt, dat het om een beperkte geschiktheid gaat, kunnen aan het vaarbewijs voorschriften worden verbonden, die op het vaarbewijs worden opgenomen.

3. Wordt de afgifte van een in het eerste lid bedoelde verklaring geweigerd of blijkt uit die verklaring, dat het gaat om een beperkte geschiktheid als bedoeld in het tweede lid, dan wordt op aanvraag van de aanvrager door een andere door Onze Minister aangewezen deskundige nogmaals onderzocht of aan de aanvrager een verklaring als bedoeld in het eerste lid, kan worden afgegeven.

4. De deskundige gaat niet tot een geneeskundig onderzoek over dan nadat de aanvrager zich heeft gelegitimeerd.

5. Het onderzoek blijft achterwege, indien uit een eigen verklaring van de aanvrager blijkt, dat hij lichamenlijk en geestelijk voldoende geschikt is voor het beoefenen van de vaart op de binnenwateren, en indien de aanvrager:

a. een klein vaarbewijs wenst te verkrijgen;

b. reeds een vaarbewijs bezit en de 50-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt; of
c. niet langer dan drie maanden tevoren een overeenkomstig onderzoek met gunstig gevolg heeft ondergaan.

6. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent dit artikel.

*Toelichting artikel 3.5.6:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.5.7

1. Het onderzoek of de aanvrager voldoende kennis en bekwaamheid bezit als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, onderdeel b, geschiedt door instellingen of personen die door Onze Minister worden aangewezen. Zij geven een verklaring af, indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Onze Minister kan gecommiteerden aanwijzen die het onderzoek kunnen bijwonen.

3. Het onderzoek kan geheel of gedeeltelijk achterwege blijven, indien de aanvrager in het bezit is van:

a. een geldig vaarbewijs;
b. een vaarbewijs dat zijn geldigheid heeft verloren door het verstrijken van de geldigheidsduur;
c. een door Onze Minister ingevolge artikel 3.5.16 erkend vaarbewijs of bewijs van kennis en bekwaamheid voor de binnenvaart.

4. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent dit artikel, waaronder in elk geval omtrent:

a. de inhoud van het onderzoek;
b. de toelating van de aanvrager tot het onderzoek;
c. de wijze van onderzoek;
d. het geheel of gedeeltelijk achterwege blijven van het onderzoek;
e. uitsluiting van deelname aan het onderzoek;
f. indien toepassing is gegeven aan het tweede lid, de bevoegdheden van en de vergoeding voor de gecommiteerden.

*Toelichting artikel 3.5.7:
(zie conversietabel)*

Artikel 3.5.8

1. De kennis en bekwaamheid voor het klein vaarbewijs betreffen in ieder geval:
a. de wettelijke bepalingen, voorzover van belang voor de veilige vaart op de binnenwateren;
b. de voortstuwingswerktuigen;
c. de veiligheidsmaatregelen;
d. de waterwegen en de omstandigheden van het vaarwater;
e. de meteorologie;
f. het varen, manoeuvreren en de onder bijzondere omstandigheden te nemen maatregelen.

2. De kennis en bekwaamheid voor het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs betreffen naast de in het eerste lid genoemde onderwerpen in ieder geval:
a. de stabiliteit, het laden en lossen en de veiligheidsvoorschriften daaromtrent;
b. de bouw en het onderhoud van het binnenschip, van de voortstuwingsinstallaties en van de overige werktuigen, alsmede de veiligheidsmaatregelen daaromtrent.

*Toelichting artikel 3.5.8:
(zie conversietabel)*

§ 3. Geldigheid van het vaarbewijs

Artikel 3.5.9

1. Het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs, afgegeven voor de 50-jarige leeftijd van de houder, zijn geldig tot de dag waarop hij de leeftijd van 50 jaar en drie maanden bereikt.

2. De houder van het beperkt groot vaarbewijs of van het groot vaarbewijs toont zijn

lichamelijke en geestelijke geschiktheid opnieuw aan door het overleggen van een medische verklaring die niet ouder dan drie maanden mag zijn:

- a. iedere vijf jaren vanaf het bereiken van de leeftijd van 50 jaar tot de leeftijd van 65 jaar;
- b. ieder jaar vanaf het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.

3. Artikel 3.5.6 is op het tweede lid van overeenkomstige toepassing.

4. Het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs zijn na de dag waarop de houder de leeftijd van 65 jaar en drie maanden heeft bereikt slechts geldig, indien zij samen met de medische verklaring, bedoeld in het tweede lid, worden getoond.

Toelichting artikel 3.5.9:

In afwijking van artikel 23a van de Binnenschepenwet wordt in dit artikel vanuit het oogpunt van harmonisatie en in overeenstemming met de wensen vanuit de beroepsvaart wat het beperkt groot en groot vaarbewijs betreft (dus conform het klein en het groot patent) aangesloten bij artikel 4.01, eerste en derde lid, van het Reglement Rijnpatenten 1998. Dit leidt na zijn 65^e jaar voor de houder van het desbetreffende vaarbewijs tot sterke vermindering van de lasten, aangezien hij dan niet meer verplicht zal zijn na elke keuring een nieuw beperkt groot of groot vaarbewijs aan te schaffen.

Artikel 3.5.10

1. Het klein vaarbewijs, afgegeven voor de 62-jarige leeftijd van de houder, is geldig tot de dag waarop hij de 65-jarige leeftijd bereikt.

2. Het klein vaarbewijs, afgegeven nadat de houder de 62-jarige leeftijd heeft bereikt, is drie jaar geldig.

Toelichting artikel 3.5.10:

(zie conversietabel)

Van een harmonisatie als bedoeld in artikel 3.5.9 is ter zake van het klein vaarbewijs afgezien, aangezien dit voor de houder ervan juist tot hogere lasten zou leiden.

Artikel 3.5.11

1. Een vaarbewijs verliest zijn geldigheid:

- a. door afgifte van een nieuw vaarbewijs dan wel een vervangend vaarbewijs;
- b. door omwisseling tegen een vaarbewijs dat aan de houder door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland is afgegeven, voor de categorie of categorieën van binnenschepen waarop de omwisseling betrekking heeft;
- c. door het onbevoegd daarin aanbrengen van wijzigingen;
- d. door het overlijden van de houder;
- e. door ongeldigverklaring, voor de categorie of categorieën waarop de ongeldigverklaring betrekking heeft;
- f. indien het niet meer behoorlijk leesbaar is;
- g. indien de geestelijke en lichamelijke geschiktheid niet binnen drie maanden na de termijn, bedoeld in artikel 3.5.9, tweede lid, opnieuw is aangetoond.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

Artikel 3.5.12

1. Onze Minister kan een vaarbewijs voor een of meer categorieën van binnenschepen of voor een gedeelte of het geheel van de geldigheidsduur ongeldig verklaren, indien:

- a. het vaarbewijs is afgegeven op grond van door de houder verschaftte onjuiste gegevens en het niet zou zijn afgegeven, indien de onjuistheid van die gegevens ten tijde van de aanvraag bekend zou zijn geweest;
- b. het kennelijk abusievelijk aan de houder is afgegeven;
- c. de houder hierom schriftelijk verzoekt;
- d. de houder blijkens een onderzoek niet langer beschikt over de lichamelijke of geestelijke geschiktheid die is vereist voor het besturen van een of meer categorieën van binnenschepen waarvoor het vaarbewijs is afgegeven;

e. niet wordt voldaan aan de voorschriften, bedoeld in artikel 3.5.6, tweede lid.

2. Op eerste vordering van Onze Minister overhandigt de houder hem het vaarbewijs dat ingevolge het eerste lid, onderdelen a tot en met e, ongeldig is verklaard.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

4. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere voorschriften betreffende dit artikel worden vastgesteld.

Toelichting artikelen 3.5.11 en 3.5.12:

Aangesloten wordt bij het systeem zoals dat bestaat in hoofdstuk 4 van het Reglement Rijnpatenten 1998 en bij de artikelen 123 en 124 van de Wegenverkeerswet (de regeling voor de rijbewijzen). De artikelen 17, derde en vierde lid, en 25, derde en vierde lid, van de Binnenschepenwet geven terzake een onvolledige voorziening.

§ 4. Nader onderzoek

Artikel 3.5.13

1. Op vordering van Onze Minister onderwerpt de houder van een vaarbewijs ten aanzien van wie een vermoeden van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid tot of onbekwaamheid in het voeren van het binnenschip bestaat, zich aan een onderzoek.

2. De artikelen 3.5.6, eerste, vierde en zesde lid, en 3.5.7, eerste, tweede en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Onze Minister kan het vaarbewijs intrekken, indien:

a. bij een in dit artikel bedoeld onderzoek de afgifte van een verklaring wordt geweigerd;

b. de betrokkene niet aan de in het eerste lid bedoelde verplichting voldoet zonder dat van een geldige reden daartoe blijkt.

Toelichting artikel 3.5.13:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.14

Indien bij een in artikel 3.5.13 bedoeld onderzoek de ongeschiktheid of onbekwaamheid niet blijkt, komen de kosten van het onderzoek ten laste van het Rijk.

Toelichting artikel 3.5.14:

(zie conversietabel)

§ 5. Vrijstelling en erkenning

Artikel 3.5.15

1. Onze Minister kan, indien naar zijn oordeel de veilige vaart op binnenwateren voldoende gewaarborgd is, met betrekking tot een bepaalde categorie schepen vrijstelling verlenen van de op een gezagvoerder rustende verplichting, bedoeld in artikel 3.5.1, eerste lid, juncto tweede, derde of vierde lid. Aan een vrijstelling kunnen voorschriften worden verbonden. De gezagvoerder draagt zorg voor de naleving van de voorschriften.

2. Onze Minister kan, indien naar zijn oordeel de veilige vaart op binnenwateren voldoende gewaarborgd is, aan een gezagvoerder ontheffing verlenen van de in artikel 3.5.1, eerste lid, juncto tweede, derde of vierde lid, bedoelde verplichting. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. De gezagvoerder draagt zorg voor de naleving van de voorschriften.

3. Onze Minister kan een krachtens het tweede lid verleende ontheffing intrekken, indien de gezagvoerder de betrokken voorschriften niet naleeft.

Toelichting artikel 3.5.15:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.16

1. Onze Minister kan een bewijs van kennis en bekwaamheid voor een of meer vormen van binnenvaart erkennen, indien naar zijn oordeel het bewijs voldoende waarborg biedt voor het veilig voeren van een binnenschip op binnenwateren. Alsdan treedt het bewijs van kennis en bekwaamheid gedeeltelijk in de plaats van het onderzoek of geheel in de plaats van de verklaring, bedoeld in artikel 3.5.7, eerste lid.

2. Onze Minister kan ter vorming van zijn oordeel verlangen dat bescheiden worden overgelegd en inlichtingen worden verschaft met betrekking tot de kennis en bekwaamheid die ten grondslag liggen aan de afgifte van het bewijs van kennis en bekwaamheid.

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen vaarbewijzen of bewijzen van kennis en bekwaamheid worden erkend die zijn afgegeven door een bevoegde autoriteit in het buitenland. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op andere geneeskundige verklaringen dan de verklaring, bedoeld in artikel 3.5.6, eerste lid.

Toelichting artikel 3.5.16, eerste tot en met derde lid:

De term bewijs van kennis en bekwaamheid sluit beter aan bij de artikelen 3.5.4, tweede lid, onderdeel b, en 3.5.7, eerste lid, dan de in de Binnenscheperwet en het Besluit vaarbewijzen binnenvaart gebruikte term bewijs van vaarbekwaamheid. Aan deze laatste term wordt in het spraakgebruik ook wel de betekenis van vaarbewijs toegekend. Met de voorgestelde term bewijs van kennis en bekwaamheid wordt aan dit mogelijke misverstand een einde gemaakt.

(zie conversietabel)

vierde lid:

Het erkennen van buitenlandse geneeskundige verklaringen en van bijvoorbeeld de Nederlandse geneeskundige verklaring voor de zeevaart is reeds praktijk op grond van artikel 7, eerste lid, onderdeel d, van het Besluit vaarbewijzen binnenvaart en richtlijn 2, bijlage 8, van het Reglement Rijnpatenten 1998.

§ 6. Nadere voorschriften

Artikel 3.5.17

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Unie dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vaarbewijzen en de radarpatenten.

2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften betreffen in ieder geval:

- a. verschillende binnenwateren of soorten binnenwateren;
- b. verschillende soorten binnenschepen;
- c. het onderzoek en de keuring en de daarmee samenhangende documenten;
- d. de erkenning van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
- e. de aanwijzing van en de aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.

3. In aanvulling op het eerste en tweede lid worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vergoedingen voor de leden van de examencommissie.

Toelichting artikel 3.5.17:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.18

Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften betreffende deze afdeling vastgesteld. Deze voorschriften betreffen onder meer:

- a. de geldigheid van de vaarbewijzen, waaronder de tijdsduur van de geldigheid, de binnenwateren waarop deze geldig zijn, de houder van het vaarbewijs of het binnenschip waarmee wordt gevaren;
- b. de vereisten voor de afgifte van de vaarbewijzen;
- c. de modellen voor de vaarbewijzen;
- d. de aanwijzing van degene of degenen die de vaarbewijzen afgeven;
- e. vrijstelling van de vaarbewijsplicht.

Toelichting artikel 3.5.18:

De wettelijke grondslag van het Besluit vaarbewijzen binnenvaart in de Binnenschepenwet wordt in dit artikel omgezet in een wettelijke grondslag voor een vergelijkbare ministeriële regeling terzake. Verwezen wordt naar hetgeen daarover is gesteld in het algemeen deel.

HOOFDSTUK 4. REGISTRATIE EN GEGEVENSVERSTREKKING

§ 1. Registratie

Artikel 4.1

Onze Minister houdt een register bij van binnenschepen en ondernemingen in de binnenvaart.

*Toelichting artikel 4.1:
(zie conversietabel)*

De verplichting tot registratie van binnenschepen in een door Onze Minister bijgehouden register is overgenomen van artikel 53 van de Wet vervoer binnenvaart. In de praktijk worden op grond van het besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 22 oktober 1993, nummer B-1742, met als titel Privacy-reglement CRB, gegevens van ondernemingen in de binnenvaart eveneens in dat register bijgehouden. Dit laatste wordt nu in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 4.2

1. In het in artikel 4.1 bedoelde register worden binnenschepen opgenomen die in Nederland op grond van artikel 785, eerste lid, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek zijn gesteld.

2. In het in artikel 4.1 bedoelde register worden andere dan in het eerste lid bedoelde binnenschepen opgenomen, waarvoor Onze Minister een certificaat van onderzoek heeft afgegeven.

3. De eigenaar van een in het eerste lid bedoeld binnenschip is verplicht zijn binnenschip binnen twee weken na de teboekstelling bij het door Onze Minister bijgehouden register ter registratie aan te melden.

4. De eigenaar van een in het tweede lid bedoeld binnenschip is verplicht zijn binnenschip binnen twee weken na de afgifte van het certificaat van onderzoek bij het door Onze Minister bijgehouden register ter registratie aan te melden.

Toelichting artikel 4.2:

Het eerste en derde lid zijn geheel overeenkomstig artikel 53 van de Wet vervoer binnenvaart, met dien verstande dat de niet geheel juiste verwijzing naar de artikelen 193 en 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek is vervangen door de verwijzing naar artikel 785, eerste lid, daarvan. Artikel 785, tweede lid, Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek geeft aan voor welke schepen geen verplichting tot teboekstelling bestaat. Pleziervaartuigen bijvoorbeeld worden hierin niet als zodanig genoemd. Wel wordt in onderdeel a van dat artikellid gesproken over andere binnenschepen (dan vrachtschepen) met minder dan 10 m³ waterverplaatsing tussen het vlak van inzinking van het ledige binnenschip in zoet water en het vlak van de grootste toegelaten diepgang. Niet alle pleziervaartuigen zullen echter onder dit criterium vallen.

Voor het tweede en vierde lid wordt verwezen naar de laatste alinea van de toelichting op artikel 4.3.

Artikel 4.3

1. Onze Minister kent aan binnenschepen als bedoeld in artikel 4.2, eerste en tweede lid, een scheepsnummer toe. Dit nummer wordt opgenomen in het register als bedoeld in artikel 4.1.

2. De eigenaar van een binnenschip waaraan een officieel scheepsnummer is toegekend is verplicht:

a. dit nummer binnen twee weken na de toekenning ervan op zijn binnenschip aan te brengen;
b. elke wijziging die de geregistreerde gegevens betreft binnen twee weken na de wijziging bij het register ter registratie aan te melden.

3. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven betreffende de vaststelling van het officiële scheepsnummer of betreffende het aanmerken als officiële scheepsnummers van scheepsnummers of kentekens die op grond van andere wet- of regelgeving zijn vastgesteld of toegekend.

Toelichting artikel 4.3:

Categorieën van binnenschepen waarop de Herziene Rijnvaartakte van toepassing is, zijn op grond van het Rijnvaartpolitierglement 1995, nader uitgewerkt in het Reglement onderzoek schepen op de Rijn 1995, voorzien van een officieel scheepsnummer. Onze Minister bepaalt dit nummer voor binnenschepen die in Nederland zijn te boek gesteld en voor buitenlandse binnenschepen die zijn

voorzien van een certificaat van onderzoek dat is afgegeven door de Nederlandse Commissie van Deskundigen.

Overige binnenschepen waarop de Wet vervoer binnenvaart van toepassing is, worden op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemd ministeriële besluit voorzien van een officieel scheepsnummer.

Nieuw is dat in dit wetsvoorstel aan overige binnenschepen eveneens een officieel scheepsnummer wordt toegekend. Ook wordt voorzien in het aanmerken als officieel scheepsnummer in de zin van dit wetsvoorstel van bijvoorbeeld het officiële scheepsnummer, bedoeld in artikel 2.01, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Rijnvaartpolitie­reglement 1995 of het kenteken, bedoeld in artikel 2.01, aanhef, eerste lid, onderdeel b, van het Binnenvaartpolitie­reglement.

Artikel 4.4

In het in artikel 4.1 bedoelde register worden opgenomen:

- a. Rijnvaartverklaringen als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, onderdeel a;
- b. bewijzen van toelating als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, onderdeel c;
- c. certificaten van onderzoek als bedoeld in hoofdstuk 3, afdeling 1, § 3;
- d. meetbrieven als bedoeld in artikel 3.3.2;
- e. gegevens die met het oog op de onderdelen a tot en met d dienstig zijn.

Toelichting artikel 4.4:

Dit artikel bepaalt, dat de documenten die op grond van dit wetsvoorstel zijn voorgeschreven in het register worden bijgehouden. In de met de invoering van dit wetsvoorstel te vervallen wetten bestond deze verplichting niet. Deze verplichting bestond echter wel op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemde ministeriële besluit.

In onderdeel c wordt een koppeling aangebracht tussen het schip en het bijbehorende certificaat van onderzoek en worden op die manier malversaties tegengegaan.

Artikel 4.5

In het in artikel 4.1 bedoelde register worden de ondernemingen die op grond van hoofdstuk 2, § 2, zijn voorzien van een vergunning en de aldaar bedoelde vakbekwame personen opgenomen.

Toelichting artikel 4.5:

Dit artikel bepaalt dat de gegevens van de ondernemingen en van de vakbekwame personen in het register worden bijgehouden. In de Wet vervoer binnenvaart bestond deze verplichting niet. Deze verplichting bestond echter wel op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemd ministeriële besluit.

Artikel 4.6

Ter uitvoering van deze paragraaf worden bij regeling van Onze Minister nadere voorschriften gegeven betreffende het in artikel 4.1 bedoelde register, die in ieder geval betreffen:

- a. het aanbrengen van het officiële scheepsnummer op het binnenschip;
- b. de wijze waarop een aanmelding ter registratie of ter wijziging van die registratie plaatsvindt;
- c. de te registreren gegevens;
- d. de bescherming van de geregistreerde gegevens;
- e. de wijze waarop de geregistreerde personen kennis kunnen nemen en verbetering kunnen laten aanbrengen van de over hen en hun binnenschepen opgenomen gegevens.

Toelichting artikel 4.6:

(zie conversietabel)

Artikel 4.7

1. Onze Minister houdt een register bij betreffende de afgifte en de ongeldigheid van vaarbewijzen.

2. Het register bevat gegevens omtrent afgegeven en ongeldige vaarbewijzen, voorzover die gegevens noodzakelijk zijn voor een goede uitvoering van deze wet en voor de handhaving van de bij

of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften.

3. Aan autoriteiten die betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet of die zijn belast met de handhaving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften, worden op bij regeling van Onze Minister te bepalen wijze uit het register desgevraagd de gegevens verstrekt die zij voor de uitoefening van hun taak behoeven.

4. Aan de met de afgifte van vaarbewijzen belaste autoriteiten buiten Nederland worden inlichtingen uit het register verstrekt in de gevallen en op de wijze, zoals bij regeling van Onze Minister bepaald.

Toelichting artikel 4.7:

Dit is een nieuw artikel, analoog aan de bepalingen in de artikelen 126 en 127 van de Wegenverkeerswet 1994.

§ 2. Gegevensverstrekking

Artikel 4.8

Bij regeling van Onze Minister kunnen voorschriften worden gegeven omtrent het registreren of doen registreren van gegevens ten behoeve van het toezicht op de krachtens hoofdstuk 3, afdeling 4, gegeven voorschriften.

Toelichting artikel 4.8:

(zie conversietabel)

Dit artikel stemt overeen met artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en heeft betrekking op de controlemiddelen dienstboekje, vaartijdenboek en tachograaf.

Artikel 4.9

Bij regeling van Onze Minister kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de verstrekking van gegevens betreffende het vervoer in het belang van de statistiek.

Toelichting artikel 4.9:

(zie conversietabel)

Artikel 4.10

1. Persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 van de Wet bescherming persoonsgegevens, betreffende de gezondheid, worden verwerkt ter uitvoering van:

a. hoofdstuk 2, § 2, mede betreffende de wettelijke onbekwaamheid, met het oogmerk te beoordelen of aan deze paragraaf toepassing kan worden gegeven dan wel of ontheffing onderscheidenlijk vrijstelling kan worden verleend;

b. artikel 3.5.4, eerste lid, met het oogmerk te beoordelen of de aanvrager voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde eisen betreffende de algemene lichamelijke geschiktheid, in het bijzonder de geschiktheid van de gezichts- en gehoororganen, en de geestelijke geschiktheid;

c. artikel 3.5.13, met het oogmerk te beoordelen of sprake is van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de schipper;

d. artikel 3.4.5, met het oogmerk te beoordelen of een bemanningslid voldoet of niet meer voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde vereisten betreffende de lichamelijke geschiktheid.

2. Ter uitvoering van artikel 2.12, onderdeel c, kunnen strafrechtelijke persoonsgegevens worden verwerkt, indien dit voor de beoordeling van de betrouwbaarheid of kredietwaardigheid van een betrokkene noodzakelijk is.

3. Onze Minister is verantwoordelijk voor de verwerking van de in het eerste en tweede lid bedoelde persoonsgegevens.

4. Ter uitvoering van de Herziene Rijnvaartakte kunnen persoonsgegevens worden verwerkt betreffende de gezondheid van de bemanning van schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden. De verwerking van deze gegevens vindt plaats teneinde de lichamelijke geschiktheid van de bemanning vast te stellen.

5. Bij regeling van Onze Minister wordt bepaald wie verantwoordelijk is voor de verwerking van de in het vierde lid bedoelde persoonsgegevens.

Toelichting artikel 4.10:

(zie conversietabel)

Dit artikel is een voortzetting van het systeem zoals dat op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens reeds was opgenomen in zowel de Wet vervoer binnenvaart (artikelen 58, 58a en 58b) als de Binnenschepenwet (artikelen 19, vierde lid, en 25, zesde lid). In de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart ontbrak een dergelijke bepaling. In die leemte wordt voorzien, zodat het systeem zal gelden voor het gehele wetsvoorstel.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

§ 1. Vergoedingen

Artikel 5.1

1. Degene die ingevolge deze wet een aanvraag doet in verband met:
 - a. het verlenen, wijzigen of intrekken van een ontheffing ingevolge deze wet; of
 - b. het verstrekken, wijzigen of intrekken van ingevolge deze wet vereiste documenten;is voor de behandeling van die aanvraag een vergoeding van de kosten verschuldigd.
2. Bij regeling van Onze Minister:
 - a. worden de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, vastgesteld, met dien verstande dat de vergoedingen niet meer bedragen dan de voor de terzake noodzakelijke handelingen werkelijk gemaakte kosten;
 - b. kan worden bepaald dat, voorzover anderen dan Onze Minister de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden verrichten, zij zelf daarvoor de vergoedingen alsmede de wijze van betaling van deze vergoedingen vaststellen met inachtneming van de bij regeling van Onze Minister gegeven voorschriften;
 - c. wordt bepaald aan wie de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, verschuldigd zijn.

Toelichting artikel 5.1:

(zie conversietabel)

Dit artikel biedt de wettelijke grondslag voor de tariefstructuur.

§ 2. Handhaving

Artikel 5.2

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet en de Herziene Rijnvaartakte zijn belast:
 - a. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren;
 - b. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane;
 - c. de door Onze Ministers aangewezen onder hen ressorterende ambtenaren.
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn voorts belast de bij besluit van Onze Ministers aangewezen ambtenaren. Indien Onze Ministers ambtenaren van provincies, gemeenten of waterschappen aanwijzen, doen zij dit in overeenstemming met de desbetreffende besturen.
3. Een besluit als bedoeld in het tweede lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.
4. Onze Ministers kunnen beleidsregels vaststellen met betrekking tot het toezicht op de naleving.

Toelichting artikel 5.2:

(zie conversietabel)

Artikel 5.3

De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, is bevoegd afgifte te vorderen van bij of krachtens deze wet vereiste documenten die ongeldig zijn verklaard of zijn ingetrokken.

Toelichting artikel 5.3:

(zie conversietabel)

Artikel 5.4

1. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, is bevoegd het vaarbewijs tijdelijk in te vorderen, indien er dringende redenen aanwezig zijn om het vaarbewijs in te trekken als bedoeld in artikel 3.5.13.
2. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, legt het vaarbewijs dat tijdelijk is ingevorderd onverwijld en onder opgave van redenen aan Onze Minister over.

3. Onze Minister neemt, nadat hij van de tijdelijke invordering kennis heeft genomen, onverwijld een besluit over het intrekken van het vaarbewijs. Totdat een besluit als bedoeld in dit lid is genomen, geldt het besluit van de tijdelijke invordering als een besluit als bedoeld in artikel 3.5.13, derde lid.

4. Wanneer Onze Minister niet tot intrekking of verlies van geldigheid besluit, geeft hij het vaarbewijs aan de houder terug.

5. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op een vaarbewijs als bedoeld in artikel 3.5.16, derde lid. De Minister legt dit vaarbewijs onverwijld en onder opgave van redenen over aan de desbetreffende bevoegde autoriteit in het buitenland met het verzoek over het intrekken van het vaarbewijs een besluit te nemen.

Toelichting artikel 5.4:

Dit artikel is vergelijkbaar met artikel 130 van de Wegenverkeerswet 1994 (tijdelijke invordering rijbewijs) en stemt overeen met het met ingang van 1 oktober 2002 ingevoerde artikel 4.04 van het Reglement Rijnpatenten 1998 met betrekking tot het tijdelijk invorderen van Rijnpatenten. Dit regime wordt nu ook voor de Nederlandse vaarbewijzen ingevoerd op dezelfde gronden als waarop voornoemd artikel 4.04 werd ingevoerd.

Erkende buitenlandse vaarbewijzen, niet zijnde Rijnpatenten, zullen overeenkomstig dit wetsvoorstel ook tijdelijk kunnen worden ingevorderd, met dien verstande dat het tijdelijk ingevorderde vaarbewijs wordt overgedragen aan de desbetreffende bevoegde buitenlandse autoriteit om een beslissing terzake te nemen. Onze Minister kan dergelijke vaarbewijzen niet intrekken. Deze gang van zaken stemt overeen met die rond de buitenlandse Rijnpatenten.

Door dit artikel wordt voor alle in Nederland geldige vaarbewijzen tot een zo uniform mogelijk systeem van tijdelijke invordering gekomen.

Artikel 5.5

1. De documenten die bij of krachtens deze wet zijn vereist zijn, met inachtneming van artikel 5.8, tweede lid, aan boord van het schip aanwezig.

2. Onze Minister kan met betrekking tot bepaalde soorten binnenschepen of voor bepaalde documenten vrijstelling verlenen van de in het eerste lid bedoelde verplichting.

Toelichting artikel 5.5:

(zie conversietabel)

Zie toelichting artikel 5.8, tweede lid.

Artikel 5.6

Onze Minister is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang ter handhaving van de bij of krachtens deze wet en de Herziane Rijnvaartakte gestelde verplichtingen.

Toelichting artikel 5.6:

(zie conversietabel)

Artikel 5.7

1. Met de opsporing van de bij of krachtens de Herziane Rijnvaartakte strafbaar gestelde feiten zijn belast de in artikel 5.2, eerste lid, onderdelen a en b, genoemde ambtenaren en voorts de in artikel 5.2, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, genoemde ambtenaren, voorzover zij daartoe door Onze Ministers zijn aangewezen, waarbij artikel 5.2, tweede lid, tweede volzin, van overeenkomstige toepassing is. Deze ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 179 tot en met 182 en 184 van het Wetboek van Strafrecht, voorzover deze feiten betrekking hebben op een bevel, vordering of handeling, gedaan of ondernomen door henzelf.

2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

Toelichting artikel 5.7:

(zie toelichting artikel 5.9)

Artikel 5.8

1. Op de eerste vordering van de ambtenaren, genoemd in artikel 5.2, eerste en tweede lid, en artikel 5.7, eerste lid, is de eigenaar verplicht de documenten die bij of krachtens deze wet zijn vereist behoorlijk ter inzage af te geven.

2. Onze Minister kan regelen welke documenten op welke wijze elektronisch kunnen worden getoond.

*Toelichting artikel 5.8:
(zie toelichting artikel 5.9)*

Artikel 5.9

1. De artikelen 5:13 en 5:15 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaren, bedoeld in artikel 5.7, eerste lid.

2. De ambtenaren, genoemd in artikel 5.7, eerste lid, zijn zonder toestemming van de bewoner bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, een woning te betreden.

3. De ambtenaren, genoemd in artikel 5.7, eerste lid, zijn bevoegd afgifte te vorderen van bij of krachtens deze wet vereiste documenten die ongeldig zijn verklaard of zijn ingetrokken.

Toelichting artikelen 5.7, 5.8 en 5.9:

Deze artikelen sluiten wat de opsporing ingevolge het wetsvoorstel betreft aan bij titel III (Van de opsporing) van de Wet op de economische delicten. De wijziging van de Wet op de economische delicten met betrekking tot de strafbaarstelling van de overtreding van de geboden en verboden in de Binnenvaartwet wordt in het wetsvoorstel van de Invoeringswet Binnenvaartwet geregeld. De opsporingsbevoegdheden ten aanzien van de Herziene Rijnvaartakte echter dienen in deze artikelen te worden geregeld in verband met het eigen strafregime van de Herziene Rijnvaartakte. Overbrenging daarvan naar de Wet op de economische delicten is derhalve niet mogelijk.

Artikel 5.8, tweede lid, schept de mogelijkheid van het op elektronische wijze tonen van documenten. De verwachting is, dat deze mogelijkheid in de naaste toekomst steeds belangrijker zal worden. Dit heeft ook consequenties voor de verplichting, dat de documenten aan boord aanwezig moeten zijn (zie artikel 5.5, eerste lid).

Artikel 5.9, tweede lid, sluit aan bij artikel 19 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en artikel 49, tweede lid, van de Binnenschepenwet en ook bij het systeem van titel III van de Wet op de economische delicten waar het opsporingsregime van de Wet vervoer binnenvaart al onder viel. Het wetsvoorstel wijkt nagenoeg niet af van de algemene wetten. Dit is namelijk slechts het geval ten aanzien van artikel 5:15, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, waardoor toezichthouders op de naleving van de voorgestelde Binnenvaartwet in staat worden gesteld om zonder toestemming van de bewoner een woning te betreden. Deze bevoegdheid bestaat, gelet op het voorstaande, dus reeds en is in het leven geroepen bij de Aanpassingswet derde tranche Awb II (Stb. 1997, 580).

§ 3. Verbodsbepalingen

Artikel 5.10

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. een voorschrift verbonden aan een document als bedoeld in de artikelen 2.3 en 2.4, onderscheidenlijk aan een vrijstelling;
- b. artikel 2.5, eerste lid;
- c. artikel 2.5, tweede lid.

Toelichting artikel 5.10:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van de diverse artikelen van de Wet vervoer binnenvaart. De strafbepaling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de huidige Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen.

Artikel 5.11

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. artikel 2.7, eerste lid;
- b. artikel 2.9.

*Toelichting artikel 5.11:
(zie conversietabel)*

Artikel 5.12

Het is verboden een schip te gebruiken:

- a. dat niet is voorzien van het ingevolge hoofdstuk 3, eerste afdeling, vereiste geldige document;
- b. in afwijking van de in artikel 3.1.4, onderdelen a, 2°, b en c, bedoelde eisen;
- c. in afwijking van de voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste juncto derde lid, onderdelen a en b;
- d. in afwijking van artikel 3.1.10, tweede lid;
- e. in afwijking van artikel 3.11;
- f. in afwijking van voorschriften die aan een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 3.1.15 zijn verbonden; of
- g. zolang het gebruik met toepassing van artikel 3.1.19 is onderbroken, anders dan volgens de krachtens dat artikel gegeven aanwijzingen.

Toelichting artikel 5.12:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van hoofdstuk VII (Strafbepalingen) van de Binnenschepenwet. De strafbaarstelling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen. In de toelichting bij de artikelen 5.7, 5.8 en 5.9 wordt hieraan eveneens aandacht besteed.

Artikel 5.13

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. voorschriften als bedoeld in artikel 3.2.2;
- b. krachtens artikel 3.2.3 gegeven voorschriften;
- c. artikel 3.2.5.

Toelichting artikel 5.13:

Ter completering van hoofdstuk 3, tweede afdeling, ligt het in de rede deze verbodsbepaling toe te voegen.

Artikel 5.14

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3.3.2.

*Toelichting artikel 5.14:
(zie conversietabel)*

Artikel 5.15

1. Het is een bemanningslid verboden arbeid te verrichten in een toestand van oververmoeidheid.
2. Het is verboden een bemanningslid in een toestand van oververmoeidheid arbeid te laten verrichten.
3. Het is verboden de arbeid zodanig te organiseren dat een bemanningslid arbeid verricht in strijd met het bij het Arbeidstijdenbesluit vervoer bepaalde.
4. Het is verboden te handelen in strijd met de verplichtingen, bedoeld in artikel 3.4.8.

*Toelichting artikel 5.15:
(zie conversietabel)*

derde lid:

Met name wordt bedoeld op § 5.5 van het Arbeidstijdenbesluit vervoer.

Artikel 5.16

1. Het is verboden met een schip op de binnenwateren te varen zonder in het bezit te zijn van het daarvoor vereiste geldige vaarbewijs.

2. Het is degene die weet of redelijkerwijs moet weten, dat een op zijn naam gesteld vaarbewijs voor een of meer categorieën van binnenschepen dan wel voor een gedeelte van de geldigheidsduur ongeldig is verklaard, verboden een binnenschip van die categorie of categorieën dan wel gedurende dat gedeelte van de geldigheidsduur te voeren of als gezagvoerder te doen voeren.

3. Het is degene die in het bezit is van een vaarbewijs waaraan voorschriften zijn verbonden als bedoeld in artikel 3.5.6, tweede lid, verboden te handelen in strijd met die voorschriften.

4. Het is verboden te handelen in strijd met aan een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 3.5.15, eerste, onderscheidenlijk tweede lid, verbonden voorschriften.

Toelichting artikelen 5.16:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van hoofdstuk VII (Strafbepalingen) van de Binnenschepenwet. De strafbaarstelling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de huidige Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen. In de toelichting bij de artikelen 5.7, 5.8 en 5.9 wordt hieraan eveneens aandacht besteed.

Artikel 5.17

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. artikel 4.2, derde lid;
- b. artikel 4.2, vierde lid;
- c. artikel 4.3, tweede lid.

*Toelichting artikel 5.17:
(zie conversietabel)*

Artikel 5.18

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 5.5.

Toelichting artikel 5.18:

Voor een goede handhaving is in de praktijk het verbod op het niet aan boord hebben van de vereiste documenten noodzakelijk gebleken.

Artikel 5.19

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 5.8, eerste lid.

Toelichting artikel 5.19:

Voor een goede handhaving is in de praktijk ook het verbod op het niet voldoen aan de toonplicht van de vereiste documenten noodzakelijk gebleken.

§ 4. Noodwetgeving

Artikel 5.20

1. Onverminderd de artikelen 7, eerste lid, en 8, eerste lid, van de Coördinatiewet uitzonderingstoestanden kan, ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken, bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, artikel 5.21 in werking worden gesteld.

2. Wanneer het in het eerste lid bedoelde besluit is genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet aan de Tweede Kamer gezonden omtrent het voortduren van de werking van de bij dat besluit in werking gestelde bepaling.

3. Wordt het voorstel van wet door de Staten-Generaal verworpen, dan wordt bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, de bepaling die ingevolge het eerste lid in werking is gesteld, onverwijld buiten werking gesteld.

4. Bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, wordt de bepaling die ingevolge het eerste lid in werking is gesteld, buiten werking gesteld, zodra de omstandigheden dit naar Ons oordeel toelaten.

5. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt op de daarin te bepalen wijze bekendgemaakt. Het treedt in werking terstond na de bekendmaking.

6. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt geplaatst in het Staatsblad.

*Toelichting artikel 5.20:
(zie conversietabel)*

Artikel 5.21

De bepalingen van en krachtens deze wet ten aanzien van schepen en gezagvoerders gelden slechts, voorzover zulks bij algemene maatregel van bestuur is bepaald.

*Toelichting artikel 5.21:
(zie conversietabel)*

§ 5. Slotbepalingen

Artikel 5.22

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 5.23

Voor de plaatsing van deze wet in het Staatsblad stelt Onze Minister de nummering van de artikelen, paragrafen, afdelingen en hoofdstukken van deze wet opnieuw vast en brengt hij de in deze wet voorkomende aanhalingen van de artikelen, paragrafen, afdelingen en hoofdstukken met de nieuwe nummering in overeenstemming.

Artikel 5.24

Deze wet wordt aangehaald als: Binnenvaartwet.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,